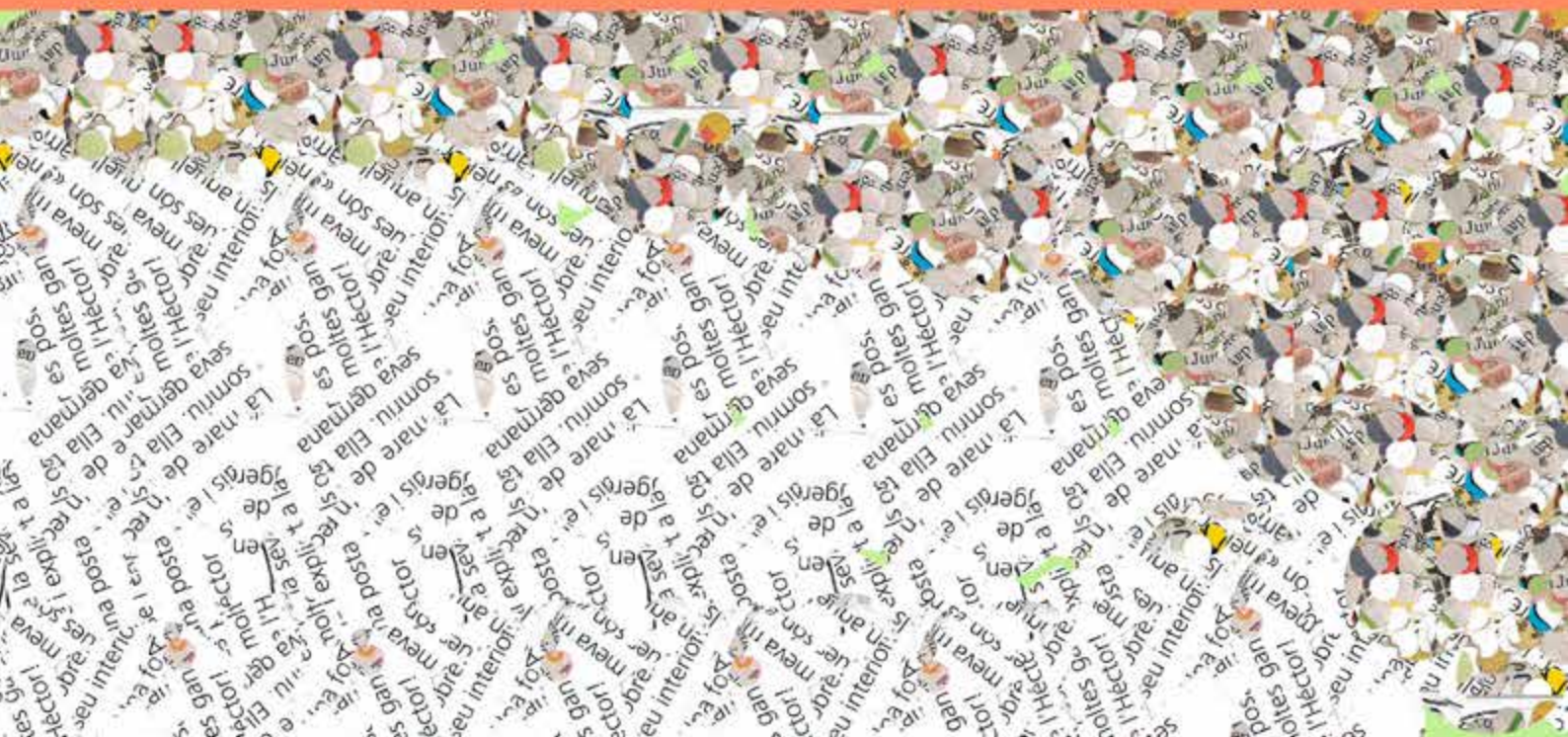

3r trimestre 2016-2017

La revista

Índex

Sabíeu que...?

S	3
U	4
Ho	
E	6
Opin	
E	7
F	7
U	8
É	8
L	9
E	9
E	9
L	9
E	10
L	10
Esp	
U	11
H	11
C	12
M	13
Fen	
P	
d	14
Mús	
M	16
El r	
E	17
Ent	
E	18
Cre	
A	
N	20
Gre	
2	22
I si	
T	24
Act	
L	25
L	26
M	27
L	27
A	27
E	28
A	28
S	
a	29
C	30
S	31
A	32
T	33
L	34
La t	
E	35

Cel quadriculat. Júlia Alsina (1r BTX B)

LA REVISTA - 3r Trimestre curs 2016-2017 - Santa Coloma de Farners

Correu electrònic: revistaessantacoloma@gmail.com

Edita: Institut de Santa Coloma de Farners

Imprimeix: AG Cantalozella

Dipòsit Legal: GI-242/2009

Equip de Redacció

Nàtalia Mestres
Carla Rodríguez
Clara Matas
Marta Almansa
Cristina Juanhuix
Marina Correa

Portada:

Jana Gabarró 1r C

Contraportada:

Dúnia Mascort 1r C

Coordinació de revista

Carme Soler

Bústia de col·laboracions

Podeu fer-nos arribar els suggeriments, col·laboracions, articles, cartes... a revistaessantacoloma@gmail.com o a algun membre del Consell de Redacció.

Sabíeu que...?

Sabíeu que...?

■ La revista

Una vegada més, a la secció del Sabíeu que...? us volem mostrar un altre racó de Santa Coloma que potser no heu vist mai o en el qual no us heu fixat mai o, fins i tot, potser no sabeu de què es tracta.

Us ho presentem en forma de qüestionari i, si voleu, podeu participar en el concurs del "Sabíeu que...?" enviant-nos les respostes a l'adreça de correu electrònic de la revista: revistaessantacoloma@gmail.com

En el seu moment, ja veurem quin premi o obsequi podem oferir al participant guanyador; esperem que sigui un premi en metàl·lic destinat a la compra de llibres o material escolar.

Teniu de temps fins al 30 de juliol de 2017 !!

LE QUIZ

1. Aquest monument és...

- a) un homenatge a un alcalde republicà de Santa Coloma
- b) un homenatge a un heroi xilè, el besavi del qual era de Santa Coloma
- c) un homenatge a la gent gran del poble

2. Està situat a...

- a) la plaça del Firal
- b) la plaça de Can Malladó
- c) la plaça Salvador Espriu

3. D'aquest tipus d'estàtua, se'n diu ...

- a) bust
- b) sedent
- c) talla

4. Aquesta instal·lació, hi és des dels...

- a) anys 70
- b) anys 80
- c) anys 90

5. Aquest personatge es diu...

- a) Artur Mas
- b) Artur Prat
- c) Rei Artur

6. Al voltant del 21 de maig, es fa una ofrena floral en honor seu. Qui la fa?

- a) la Guàrdia Armada
- b) l'Armada Invencible
- c) l'Armada de Xile

7. En quina batalla naval aquest heroi va perdre la vida als 31 anys?

- a) batalla de Trafalgar
- b) batalla d'Iquique
- c) batalla del Pacífic

8. La casa pairal d'aquest personatge encara existeix i es diu...

- a) can Camps
- b) can Mestres
- c) can Xifra

Sabíeu que...?

En la darrera edició la Naiara Chorrero de 1r de Batxillerat ens va enviar les respostes correctes al qüestionari sobre el rellotge de Sol de davant de l'institut, i és per això que ha rebut un obsequi per la seva participació!!!

Enhorabona i gràcies per participar!!!

Passejades pel nostre entorn

■ **Marti Torras Turon i Eira Membrive Zurita (fotos)**

Primer voldria recordar dues dates:

1640 - Els tercios entraven en una vila totalment deshabitada, així, durant els següents dos dies els tercios estigueren acampats als afores de la vila, fins que el dia 16 de maig arribaren les ordres des de Madrid: "*es necesario que se borre la memoria del lugar (de Santa Coloma d Farners) donde se han cometido excesos tan indignos en vasallos de V.Magd., [...] de suerte que no haya memoria dél*".

1906 - A finals del segle XIX i principis del segle XX, la vila de Santa Coloma experimenta un fort creixement econòmic i la pujança de la burgesia local. Un seguit de prohoms de la ciutat impulsen la construcció d'edificis d'estil modernista amb l'emblemàtic Casino i cases particulars, per aquesta raó el rei Alfons XIII concedí el títol de ciutat a la vila per la importància de la seva economia agrícola, industrial i comercial.

Amb aquestes dates vull remarcar l'esforç d'un poble per recuperar-se, passar de la destrucció total a un creixement, en tots els aspectes, en 240 anys.

Sovint visitem ciutats per conèixer el seu entorn, els seus edificis, escultures, ... i no coneixem prou la nostra pròpia ciutat. Durant la jornada de medi ambient alguns alumnes de 1r ESO varen fer una sortida fotogràfica al centre de Santa Coloma de Farners amb els professors Mª Angels Cabrera i Martí Torras.

Us convido passejar per la nostra ciutat i descobrir indrets desconeguts per a nosaltres. Us trobareu sorpreses de llocs propers i desconeguts. "Per ser universal cal ser local", afirmava Joan Miró, el gran pintor català diagnòsticà i posà tractament a un dels grans mals endèmics de la nostra terra: la desafecció del que ens és propi i la divinització del que ens és estrany.

Avui farem un recorregut per edificis d'estil modernista de la nostra ciutat. Cal dir que la majoria són de diferents estils amb pinzellades de modernisme.

Edificis amb regust modernista

- **Ca n'Oller (carrer Major, 32):** La primera i segona planta tenen tres obertures amb balcó de barana de ferro forjat treballada. Les golfes s'obren a la façana amb una galeria de sis arcs de mig punt. A l'interior es conserven els sostres amb motlures de guix i pintures al fresc, diferents a cadascuna de les habitacions. Actualment és una residència geriàtrica.

Sabíeu que...?

- **Can Muxac (carrer Major, 19):** El balcó està profusament decorat amb garlandes i motius vegetals, l'obertura rectangular té guardapols esculpit i porta inscrites les inicials del propietari, J i C. L'edifici està acabat amb un pinacle ornamentat amb motius vegetals de color vermell i verd. El garatge té un tancament de ferro forjat molt treballat i porta la data de 1910 i al capdamunt té un terrat amb barana de ferro corbada. És una edifici d'època modernista en el que perviuen molts element neogòtics.
- **Can Geronès (carrer Raval, 11):** A la planta baixa hi ha quatre obertures, dues portes de fusta i dues finestres situades a la part central i protegides per reixes de ferro. Destaca la finestra central del primer pis, d'estil gòtic. Al davant, és significativa la barana corbada de ferro forjat.
- **Ca n'Aragó (carrer Jacint Verdaguer, 26):** La façana és de rajol vist i les obertures, una porta i tres finestres, amb reminiscències neogòtiques. Les finestres presenten una reixa al davant de ferro forjat i motius florals i la porta és de fusta treballada i elements de ferro forjat. Destaca l'arrambador de ceràmica vidriada verda i vermella. Pel que fa la decoració, d'estil modernista, cal remarcar els medallons o mosaics de la façana, situats damunt la porta d'entrada. L'any 1903, Rafael Masó va fer una reforma a la Casa Aragó que afectà els interiors i la façana a la planta baixa.

- **Can de Prat o Deprat (carrer Raval, 26):** Les obertures presenten guardapols, les de la planta principal donen a un balcó corregut i les de la planta superior tenen balcó cadascuna amb barana de ferro forjat. El 1841 Narcís de Prat compra l'hort i el solar de l'antic convent i l'església de l'Hospital de Nostra Senyora de Bellver, després que els franciscans van ser desposseïts d'aquestes propietats amb la desamortització de l'any 1935, per construir-hi una vivenda.

- **Cal Fabricant (carrer Pare Lluís Rodés, 10):** Una mostra molt interessant de l'arquitectura modernista. Actualment la planta baixa està destinada a botiga de robes i cortines i taller de confecció. Construïda el 1876, en un principi com a presó, més tard va ser central de telefonia i finalment vivenda. L'any 1914 va ser totalment reedificada amb estil modernista.

- **Can Tomàs Barrera / Can Ribes / Ca l'Huix / Ca l'Uix (carrer Pare Rodés, 33):** L'interior es conserva amb tots els elements originals, inclosos la cuina i els banys, i les decoracions típicament modernistes malgrat que necessita ser restaurada. És un edifici força elegant que segueix l'escola de Lluís Domènech i Montaner.
- **Cercle Cultural Colomenc (carrer Clavé, 19):** Edifici de Lluís Domènech i Montaner. Cal destacar l'element que presideix la primera sala (actual bar), és una llar de foc molt gran guardada per dos atlants amb vestidures medievals, fent l'acció de sustentar les mènsules. L'edifici va ser concebut originalment com a casino, més tard fou seu del Centre Cultural Colomenc i ara és la Llar de Jubilats del municipi, des de 1982. El Nadal de 1973 un incendi va destrossar l'edifici, afectant especialment el teatre. Després de l'incendi, l'edifici fou totalment restaurat i reformat.

- **Botiga Teules Tuyarro (carrer Pare Lluís Rodés, 6):** Cal remarcar els elements de decoració modernista com són el cartell de ferro forjat de "Teules Tuyarro" i les vidrieries de l'aparador, també el cartell de la botiga. L'interior de la botiga es manté amb les lleixes i calaixos de fusta originals que es disposen en les parets laterals. Els taulells i les neveres són nous però mantenen l'estil modernista.
- **Casa Bofill (carrer Sant Sebastià, 4):** Edifici construït l'any 1898 per l'arquitecte Bonaventura Bassegoda i modificat entre 1910 i 1912. Actualment és ocupat per una oficina bancària. És un gran casal de planta quadrada amb una destacada torratxa central. Les façanes estan ornamentades amb elements historicistes i modernistes, aquests darrers molt evidents en els detalls ceràmics de la torratxa. Cal destacar la tribuna que dóna a la plaça, la capelleta neogòtica del xamfrà i les reixes de la planta baixa. Cal destacar, a l'entrada, l'escultura de Josep Martí-Sabé "La família i l'estalvi".

Tota aquesta informació la podeu ampliar a la pàgina web de la Generalitat de Catalunya. Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

També podeu passejar per Santa Coloma i descobrir racons de la nostra ciutat.

Ho fem nosaltres

Hoquei patins

■ Eloi Matas

Sóc l'Eloi Matas, tinc 17 anys i faig 4t d'ESO. A les meves hores lliures practico el hoquei patins a Maçanet de la Selva. Ara us explicaré la meua carrera en aquest esport.

Vaig començar a patinar de ben petit quan tan sols tenia tres anys a Santa Coloma i vaig jugar-hi durant molt temps fins que als 13 anys em va venir a buscar el SHUM Maçanet però fins la següent temporada no vaig voler anar-hi. A partir d'aquell any, el 2014, vaig començar a créixer com a jugador de forma molt ràpida. Encara no portava ni 10 partits jugats amb aquell equip que ja vam anar a competir per la Copa d'Europa, torneig en el que vam quedar segons per darrera de l'Arenys de Munt en perdre a la final per 3-1. Aquí s'iniciava tot, el mateix any ens vam classificar pels campionats de Catalunya de categoria Infantil. Allà va ser on em vaig lesionar només començar, en el primer partit i en conseqüència no els vaig poder gaudir. Aquella vegada vam quedar setens de Catalunya.

Un partit de lliga amb el Maçanet.

El segon any d'estar amb el Maçanet vaig estar convocat amb la selecció catalana. Aquella temporada va ser més dura perquè érem de categoria Infantil de segon any, a més, hi va haver jugadors que van marxar i va quedar un equip molt reduït, o sigui, que no teníem jugadors per poder fer canvis. Curiosament la història es va repetir, ens vam classificar pels campionats de Catalunya en els que vam quedar setens, però aquest cop no em vaig lesionar.

Amb la selecció catalana.

En acabar els campionats, des de l'abril fins a finals de juny, vaig estar convocat amb la preselecció Espanyola. Per aquest motiu havia d'anar gairebé cada dia al CAR de St. Cugat (Centre d'Alt Rendiment) a entrenar la qual cosa significava que necessitava temps per a desplaçar-me i per recuperar-me dels desgast físic que comportava. Finalment no vaig ser convocat per anar a l'europeu amb la selecció espanyola.

Aquesta última temporada (2016-2017) ha sigut una temporada més tranquil·la. La part més positiva és que he debutat amb el primer equip a primera nacional espanyola. (equival a segona divisió del futbol).

Ara encara entreno fins a finals de juny i a finals d'agost comença la pretemporada. Tinc la intenció de jugar al màxim nivell.

Espero que us hagi agradat el resum de la meua carrera i que us hagi despertat més interès pel hoquei patins.

Un partit de lliga amb el Maçanet.

**KEEP
CALM
and
PLAY
HOCKEY**

El reportatge

Alternatives al Power Point

■ Ivan Vilalta

Us agradaria sortir de la rutina i utilitzar altres aplicacions per fer presentacions que no sigui el Power Point? Doncs aquí podreu veure altres aplicacions que són més originals i més fàcils que el que utilitzeu diàriament per fer treballs:

Prezi

Aquest aplicatiu ja és bastant conegut pels alumnes. És molt similar al Power Point, però la diferència rau en el fet que el Prezi, no funciona en diapositives, sinó que hi ha tota la informació detallada en la mateixa diapositiva, i per presentar-ho davant de tothom, el que fa, és crear subdiapositives. Costa d'entendre, veritat? Doncs intenteu imaginar-vos que el Power Point, fet a mà, serien diferents folis, cadascun amb la informació de cada diapositiva. El Prezi, en canvi, seria una gran cartolina amb diferents Post It, cadascun amb la seva informació. www.prezi.com

Emaze

L'Emaze, també és molt similar al Power Point però no és del tot igual, ja que hi ha diferents temes. Els divideixen entre dos, els que funcionen amb diapositives o els 3D. Jo recomano utilitzar els 3D, ja que sembla que estiguis a dins de la presentació. N'hi ha una per exemple que representa que estàs en un museu i vas caminant i et trobes les "diapositives" a la paret com si fos una important i professional exposició. Emaze també et dona l'oportunitat d'agafar el teu Power Point, ja creat anteriorment, i convertir-lo en un Emaze a escollir (tema). <https://emaze.com/>

Powtoon

El Powtoon també és conegut però no tant com el Prezi. No és exactament una eina per fer presentacions; sinó que és una eina que serveix per fer vídeos animats, amb la finalitat d'explicar alguna cosa. Personalment he volgut explicar-vos el Powtoon, ja que jo l'he utilitzat moltes vegades per fer un resum de la presentació. Primer explicar-ho tot i després dir, aquest és el resum de tot. És una eina molt útil que té infinites i originals utilitats. Podríem dir-ne que és un Power Point animat. (Hi ha milers d'exemples i tutorials al Youtube) <https://www.powtoon.com/home/g/es/>

Movie Maker

Aquest programa serveix també per fer vídeos, però no de dibuixos animats com el Powtoon, aquest és més real i no cal instal·lar-se'l, ja que el tenim per defecte en qualsevol ordinador amb Windows. És un editor de vídeo potent amb moltes utilitats. Jo, personalment, he utilitzat aquest programa per fer exposicions de fotografies o per agafar vídeos, unir-los, ficar-hi música... Té moltíssimes utilitats, com he dit, només falta aprendre-les (hi ha milers de tutorials al Youtube). <https://www.youtube.com/watch?v=YXEsrnUDzU>

Espero que després d'haver llegit aquest article, hageu agafat ganes de deixar d'utilitzar el famós Power Point i aprengueu a utilitzar altres aplicacions, com les que us he insinuat, i us valorin amb nota l'originalitat als treballs.

El reportatge

L'Estat Espanyol
i la llengua catalana

■ Martí Torras

Des de l'Edat Mitjana i fins al regnat de Felip IV (1621-1665), tots els reis van respectar les particularitats regionals; entre elles, la llengua. No obstant això, Felip IV, aconsellat pel Comte-Duc d'Olivares (1587 - 1645), va voler imposar les lleis de Castella a tots els regnes sota el seu domini, provocant la separació de Portugal, la guerra dels Segadors a Catalunya i el pas de les terres catalanes a l'altra banda dels Pirineus a la sobirania francesa (1659). No obstant això, i malgrat haver guanyat la guerra de Catalunya, Felip IV va respectar les llibertats catalanes. Però això no va durar molt de temps.

Seguint les recomanacions del Comte-Duc d'Olivares, l'any 1712 Felip V va donar instruccions secretes als seus representants a Catalunya subratllant que *"se pondrá el mayor cuidado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin dará las providencias más templadas y disimuladas para que se consiga el efecto, sin que se note el cuidado"*. El va rectificar el 1714 *"que se procure ir introduciendo la lengua castellana en aquellos pueblos que no la hablan"*. Per tant, des de l'annexió jurídica de Catalunya després de la guerra de successió, Castella va promoure l'analfabetisme en català per aconseguir eradicar la llengua catalana, per a això es va aplicar una legislació de ferro, sense precedents.

A partir de la victòria borbònica (Guerra de Successió Espanyola (1701 -1713/1715)) amb el *"Decret de nova planta"* (1716) s'inicia un nou model d'organització administrativa absolutista, que responia al desig de Felip V de fer una administració més homogènia i centralitzada de tots els territoris de la monarquia borbònica.

En l'àmbit de l'ensenyament es dictaren una sèrie de Decrets, ordres, instruccions, ... amb l'objectiu de seguir les velles recomanacions del Comte-Duc d'Olivares, recomanacions encara vigents?

A continuació faig una llista d'alguns d'aquests al llarg dels segles posteriors al *"Decret de nova planta"*. Repassem-ne uns quants.

- 1715 *"Consulta del Consejo de Castilla"*: A l'aula no hi pot haver cap llibre en català, tampoc es parlarà i escriurà en aquesta llengua i la doctrina cristiana s'ensenyarà i serà apresada en castellà.
- 1780 Reial provisió promulgada pel comte de Floridablanca: Obliga a totes les escoles a ensenyar la gramàtica de la Reial Acadèmia Espanyola.
- 1821 *"El plan Quintana"*. Obliga a utilitzar el castellà en el sistema escolar.
- 1837 Un edicte reial imposava càstigs corporals i difamatoris als infants que encara parlessin en català a l'escola.
- 1857 *Llei Moyano*: Ratifica la prohibició del català en l'ensenyament públic. Es considera que és la llei que més va contribuir que els nens catalans fossin analfabets en la seva pròpia llengua.

- 1923 *Dictadura Primo de Rivera*. Circular que obliga a l'ensenyament del castellà.
- 1924 El general Losada imposa l'ensenyament del castellà a les escoles de les Mancomunitats. Reial ordre que sanciona els mestres que ensenyin en català. Justament aquell any, el 1924, Antoni Gaudí és detingut i colpejat per parlar en català davant els membres dels cossos de "seguretat" de l'Estat.
- 1938 *Llei del 9 d'abril* anul·la l'Estatut de Catalunya i prohibeix el català.
- 1939 Prohibició de parlar o escriure en català a totes les escoles públiques o privades.

En l'àmbit del teatre, en particular, també es varen promulgar instruccions, reials ordres,...

- 1801 *Instruccions de Manuel de Godoy* (1767,1851) sobre els teatres: *"en ningún teatro de España se podrán representar, cantar, ni baylar piezas que no sean en idioma castellano"*.
- 1837 Reial Ordre de Isabel II, va confirmar la prohibició del català a les sales d'espectacle i en les representacions teatrals, i no es van admetre a censura les obres escrites en aquesta llengua. Aquesta prohibició responia a la gran quantitat d'obres escrites en català que es presentaven al censor.

Resulta evident que tot i la legislació sobre la prohibició de l'ensenyament i persecució d'ús de la llengua catalana, al llarg dels últims 300 anys hi ha una clara persistència en seguir utilitzant el català com a llengua habitual en les relacions personals i, fins i tot, davant l'administració.

Un exemple clar va ser la reinstauració dels Jocs Florals de Barcelona (1859) gràcies a les iniciatives d'Antoni de Bofarull i de Víctor Balaguer. Els Jocs Florals fou un certamen literari instituït a Tolosa l'any 1323 i que es va celebrar fins al 1484.

Permeteu-me acabar fent una crida a l'alumnat de 4t ESO o de Batxillerat que estigui pensant en un àmbit de recerca per estudiar la influència de la legislació restrictiva o repressiva sobre l'ús del català en l'àmbit local i comarcal (noms de carrer, teatre, premsa, comerç, etc)

Bibliografia:

- Presència 11/01/2015: "Un estat contra l'escola en català" de David Pujol
- Sàpiens núm. 160. Setembre 2015: "Dossier especial Onze de Setembre: mil anys de català"
- "La persecució política de la llengua catalana" de Francesc Ferrer i Gironès. Edicions 62 (1985).

A kiwi in our English class

Thomas lecture

■ Diana Plamenova

A few weeks ago, Mr. Thomas Roper came to our English class to talk about New Zealand. He was born in England but he grew up in New Zealand. This is the summary of the most important things that he explained:

New Zealand is situated on the exact opposite side of the earth. So if you want to travel there, it will take 24 hours by plane.

As New Zealand is 1500 km east of Australia and in the middle of two tectonic plates, there are many earthquakes.

It has 4 million inhabitants, and it consists of two main islands, the North and the South islands, separated by Cook Strait.

The Maori were the first inhabitants of New Zealand and they began to arrive to the islands about 1000 years ago. Later, in 1769, it was explored by English Captain James Cook and the colonization by Europeans started with a terrible war against the Maori.

When the Europeans arrived, there were only birds and two species of mammals (seals and bats) but they introduced new animals, for example dogs, cats or sheep.

However, we mustn't forget the traditional fauna:

The kiwi is a bird with the size of a chicken. It cannot fly, it has hair-like feathers, no tail and it's distinguished by its long beak. This bird says "kiwi", hence its name.

Other fascinating animals were the Moa and the Haast's eagle. The Moa looked like an ostrich but it was two meters larger and weighed 230 kg. It was the food of the Haast's eagle. This last mentioned animal was as big as two humans. Both birds became extinct. The hunting of Moas by the Maori was the principal reason of its extinction.

The Blue Penguin is the smallest species of penguin and it is found on the coastline of Southern New Zealand.

European settlers introduced the Possum, a marsupial which is nowadays a pest and it's really dangerous for the ecosystem of New Zealand. Therefore there are people in charge of killing this type of animal. These kinds of jobs are usual, there are people who are professionally dedicated to jump from a helicopter to hunt.

New Zealanders traditional food is fish and chips, just like in England. However, they also love lamb and seafood.

Their Maori cooking method is warming up volcano rocks. Then they dig a hole, put the rocks and the food over the volcano rocks. Finally, they cover it and let it cook.

The Maori greeting, the "hongi", is pretty interesting. The «Hongi» is done by pressing one's nose and forehead to another person at an encounter.

On the other hand, the "haka" was the traditional Maori war dance but now New Zealanders perform it for various reasons: for welcoming guests, in funerals, in weddings or to challenge the opponents on the sports field.

At the end of his lecture, Thomas told us some curious facts, for instance: the currency is the New Zealand dollar, there are many hot springs and beautiful geysers, a lot of New Zealanders use light aircrafts, New Zealanders are colloquially known as Kiwis, there are 60 million sheep, New Zealand is unique in the world for its lack of many species, including snakes and so on.

In conclusion, it was a great class and we are grateful for his visit because we have learnt a lot of incredible things. It was an awesome experience!

Espai de creació

El retrobament

■ Eimi Camps i Judit Manresa

Una tarda del 1750 al Japó concretament a la ciutat d'Osaka, en una caseta als afores de la ciutat van néixer dos bessons. Durant els seus primers dos anys van ser consentits i cuidats per als seus pares que es dedicaven a l'agricultura però va venir una gran sequera i gairebé no es podien mantenir, no feiem prou ni per ells. Amb tot això van decidir que només podien alimentar un únic fill.

En aquella ciutat hi vivia l'Emperadriu d'aquest imperi amb el seu marit. Eren molt feliços, tot els hi anava bé tret d'una cosa, no podien tenir fills i per tant un hereu. Atsushi, el marit de l'emperadriu i l'agricultor eren amics de petits, jugaven cada tarda junts en una petita vila prop d'Osaka, ja que de petit la seva família i Atsushi eren pagesos i residien allà.

Els pares van decidir donar en adopció un dels bessons a l'emperadriu i al seu marit perquè mantenien una bona relació encara que fossin de diferents classes socials. Varen anar passant els anys i el nen que es va donar en adopció, Katsuro, havia pensat tota la seva vida que era el verdader fill dels governants d'aquest imperi. Katsuro, de mica a mica va descobrir que li encantava ser samurai, del seu país era un dels millors.

Un dia, Katsuro havia entrenat als afores del poble i quan tornava cap a casa va veure una silueta d'una dona. Com que aquella senyora no es movia, va acostar-s'hi. La dona lluia un kimono florejat de color vermell, els seus cabells llargs, sedosos i negres feien joc amb els ulls que també eren del color de la nit. Resultava que la dona l'havia estat esperant i en veure que per fi Katsuro havia notat la seva presència va decidir parlar-li:

- Bon dia, tu deus ser Katsuro, no?
- Hola, com és que saps el meu nom?
- Jo et conec, de fet vaig presenciar el teu naixement.
- Aleshores deus conèixer la meua mare, l'emperadriu.

– No, en realitat ta mare no és l'emperadriu, has estat enganyat tota la teua vida, deixem explicar-te qui ets en realitat. Tu ets fill d'uns pares pobres que varen tenir dos bessons, tu un d'ells, però que per raons econòmiques et van donar a tu en adopció a la teua actual "família".

– Què m'estàs dient? Tu estàs boja o què? Per les meves venes corre la sang dels governants d'aquest imperi – va cridar – A més, jo no tinc cap germà bessó, qui ets tu? D'on has tret totes aquestes bogeries?

– No t'estic mentint, m'has de creure – va aturar-se uns segons i va continuar – Veus aquests "toriis" de color vermell? Només has de seguir el camí que t'indiquen, aleshores descobriràs la veritat i veuràs que no t'estic mentint.

– Ho faré, però que consti que ho faig perquè en aquests moments no tinc res a fer.

Un cop va dir això la dona estranya va desaparèixer i Katsuro va seguir el camí dels "toriis". Ell anava al seu ritme quan va sentir un soroll, va anar corrents per descobrir d'on provenia aquell soroll desconegut. Resulta que aquell brujit el provocava un llop amb la força d'un home que tenia molta gana i en veure a en Katsuro va empaitar-lo per menjar-se'l. Va estar perseguint-lo una estona fins que Katsuro es va dir a ell mateix:

– Un moment, que jo sóc un samurai ben valent, hauria d'estar lluitant contra ell, no fugint.

Aleshores va girar cua i amb la "katana" que duia, va fer front al llop. Però com que el llop era més ràpid, va fer el primer moviment i va mossegar el braç esquerre del samurai. Katsuro va clavar-li l'espasa a la panxa.

De sobte el llop va deixar de mossegar el braç del samurai i va morir lentament estirat a terra.

Un cop el llop va morir, Katsuro va continuar el seu camí. Es van acabar els "toriis" i ell va veure una casa de pagès i va anar a trucar la porta. De cop, una dona, obre la porta i es queda mirant al Katsuro i li diu:

- Qui ets tu? La teua cara em sona molt.
- Em dic Katsuro i sóc un fort i valent samurai, fill dels emperadors.
- Katsuro? Realment ets el fill dels emperadors? – diu recordant que va donar en adopció un fill amb el nom de Katsuro als emperadors.

– Sí, sóc jo, però t'has deixat que sóc un samurai valent i molt fort. Bé el cas és que sóc aquí perquè aquest matí una dona estranya m'ha dit que en realitat no sóc el seu fill i que tinc un germà bessó.

– No sé qui serà aquella dona, però crec que el que t'ha dit és veritat. – Va pensar un moment i tot seguit va dir preocupada i alterada – Ostres, perdona la meua mala educació, entra, entra, i seu, senta't com a casa teua.

- Gràcies, molt amable.
- Per casualitat no tindràs una marca de naixement a l'espatlla?
- Doncs sí, com ho saps? – Li ho ensenya.

La mare va quedar petrificada i unes llàgrimes van amenaçar a sortir, va trigar en dir paraula. Finalment va dir:

- No hi ha cap dubte ets el meu fill – va dir plorant i abraçant-lo.
- Una altra que s'ha begut l'enteniment – va xiuxiuejar.

De cop entrà el germà bessó, Fujita, qui era físicament igual a Katsuro. El silenci s'apoderà de la casa. A Katsuro no se li va ocórrer altra cosa que aixecar-se i anar a abraçar a Fujita, ara es creia tot el que li havien estat dient durant tot el dia. Ell que es pensava que avui tothom s'havia tornat boig. La mare s'hi va afegir a l'abraçada i en separar-se Fujita va dir:

- No potser, però si ets idèntic a mi.
- No, no, tu ets idèntic a mi.

– Fujita sento no haver-t'ho dit mai però sempre has tingut un germà però érem tan pobres que no podíem mantenir-vos a tots dos i a Katsuro el vam deixar en bones mans, amb uns pares que li donessin amor i s'asseguessin que no li faltés mai de res. – A Katsuro – Fa pocs anys el teu pare va morir i des d'aleshores Fujita i jo ens vam fer càrrec dels camps. Ell és molt treballador i complidor tal com ho era el vostre pare. – Ara canviant de tema – Encara que no estigues en el teu coneixement l'emperadriu em deia com eres i com anaves creixent, i anava notant que tu et semblés més a mi del que pensava – encara amb llàgrimes en els ulls. – Ui, quin cap el meu, no t'he ofert res de veure. Vols cap cafè o té?

- Prefereixo té, gràcies.
- Jo també el prefereixo – Va dir alegrement Fujita.
- I jo que a vegades em sentia com incomplet, i resulta que era perquè tenia un bessó que no coneixia.

– Tu també? Pensava que era l'únic que sentia això – Una mica trist – Mare, per què no m'havies dit mai que tenia un germà?

- Perquè tenia por que l'anessis a buscar i ell no et volgués conèixer.
- Home, si he crescut sent fill únic i un agricultor em diu que és el meu germà bessó, pensaria que m'enreda, però clar veient el que ens assem-

Espai de creació

blem no puc negar que no siguem germans a més a més he pogut comprovar que tu també tens la marca de naixement en el mateix lloc que jo.

— Sí, saps que també la té la mare?

— Ah sí?

— Sí, però a l'altra espatlla

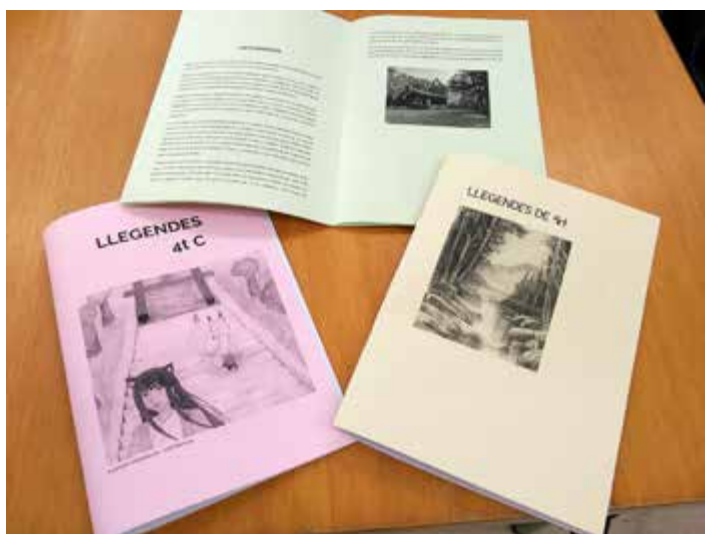
Hores després Katsuro va decidir tornar cap a casa ja que els seus pares estarien preocupats. Es va acomiadar i va tornar a la ciutat. Pel camí es va estar pensant que què faria ara que havia conegut la seva verdadera família. Una setmana més tard va prendre una decisió i ho va explicar primer als seus pares adoptius que no varen posar cap objecció i van recolzar-lo en la seva decisió. Katsuro estava davant de casa de sa mare i Fujita, aleshores va trucar la porta i va ser ben rebut com el darrer cop, però aquesta vegada no anava a fer una simple visita sinó a quedar-s'hi per sempre més. Cada semana Katsuro anava a visitar i a passar l'estona amb els seus pares emperadors que estaven feliços sempre de tornar-lo a veure, també ell va seguir fent de samurai, la seva major passió.

Aquell mateix dia Katsuro abans d'arribar a casa de la seva mare es va trobar de nou amb aquella dona estranya i van intercanviar unes poques paraules:

—Gràcies per haver-me ajudat a retrobar-me amb el meu germà, abans que marxi volia preguntar una cosa, com es diu vostè?

—No t'ho diré mai, la meua identitat no la puc revelar, és secreta. Jo estic feliç d'haver unit aquesta família, aquesta era la meua única missió, segurament no ens veurem més.

I la dona amb una aura misteriosa va girar-li l'esquena i va caminar endavant aquest cop acompanyada d'una guineu blanca. Era Inari, la deessa de la fertilitat. Katsuro se la va quedar mirant sorprès fins que va desaparèixer entre la boira.

Les fonts màgiques de Sant Salvador

■ Ariadna Àlvarez i Judit Díaz

Fa molts anys, hi havia un poble de la comarca de la Selva anomenat Santa Coloma de Farners.

Aquest era conegut per la seva famosa riera que era molt cabalosa, i tots els pescadors de la comarca hi acudien a pescar. D'aquell lloc idíl·lic s'ocupaven les fades, que eren les encarregades de cuidar-ne les espècies i la naturalesa.

Malgrat que aquell era un indret molt tranquil, hi havia un pescador que abusava de la pesca i hi malmetia el bosc. Un dia les fades, cansades del mal que aquell pescador causava en aquelles boniques terres, van decidir parar-li els peus. En un primer moment la reina de les fades anomenada Salvadora, va advertir-lo que si continuava amb aquelles accions, seria castigat severament. El pescador va assentir amb el cap i va marxar en un to burleta que va irritar les fades.

Al dia següent va tornar a pescar, ignorant el que li havien dit les fades. Va pescar un dels peixos més sagrats d'aquella riera, cosa que anava contra les normes, perquè era una zona restringida per pescar. Quan les fades se'n van adonar, van començar el seu càstig, el qual consistia en convertir-lo en una font, però amb un procés lent. El primer dia van fer que el pescador sentís molèsties a l'hora de caminar; al segon dia van fer que li fessin mal les dents i així van anar passant els dies fins que el van convertir en la font de Sant Salvador.

El pescador penedit dels seus actes plorava i plorava, i la seva pena era tan gran que la font encara raja llàgrimes seves.

Espai de creació

Casualitats de la vida

■ Georgina Torra

Que la tia Clara sempre havia admirat els ascensors no era res de nou. De fet, quan l'oncle Enric li havia proposat matrimoni ella havia respost amb una pregunta:

—Viurem en un pis amb ascensor?

S'explicava que ell, que en aquells instants estava agenollat —tal com fan a les pel·lícules—, després d'aquesta estranya reacció havia alçat el cap de manera poc encertada i que havia perdut l'equilibri, i que per això en casar-se s'havia vist obligat a dur el braç embenat, lligat al coll amb un mocador blaumari.

Ningú no sabia ben bé d'on li havia vingut la dèria dels ascensors, perquè a casa dels avis mai no n'hi havia hagut cap. De fet, ni tan sols sabien quina havia estat la primera vegada que n'havia fet servir un.

Segurament tot hauria quedat en una simple anècdota si la Joana no hagués quedat tancada en aquell ascensor quan era una criatura, o si el meu germà Miquel no hi hagués nascut, després que la mare s'adonés que li era impossible sortir-ne, quatre anys més tard.

La situació va esdevenir preocupant quan el gos va aparèixer electrocutat a l'habitació —sempre tancada amb clau— que n'amagava la instal·lació, i quan les portes van atrapar l'oncle, que es va salvar de miracle gràcies a la intervenció de la dona de fer feines —que les va bloquejar amb el pal de fregar—, va quedar estrictament prohibit utilitzar-lo.

Preses les mesures, va semblar que el transcurs de les seves vides recuperava la normalitat, fins que trenta anys més tard, quan la història ja havia quedat oblidada, la tia es va despertar dins l'ascensor i, incapaç d'adonar-se d'on era, es posà a cridar i es desmaià de l'ensurt.

Els metges van dir que estava delicada del cor, i que una altra situació com aquella podia posar fi a la seva vida.

Això va detonar el caos: les nits en blanc, el deliri que separa el son de la vigília, la bogeria, la por, la... Finalment, cansat de tot plegat, l'oncle va decidir encolar-ne les portes al marc, i tot plegat semblà haver acabat per sempre.

La tia, de fet, no va morir fins als vuitanta-cinc anys, quan un incendi devorà la casa mentre ella dormia.

Fa dos anys, però, mentre buscava unes fotografies antigues, vaig trobar l'informe dels bombers, que determinava que la causa del foc havia estat un sobreescalfament dels circuits de l'ascensor. Un ascensor que feia més de cinquanta anys que ningú no feia servir.

Ara entens per què no en tenim cap, nosaltres, filla?

Epístola

■ Georgina Torra

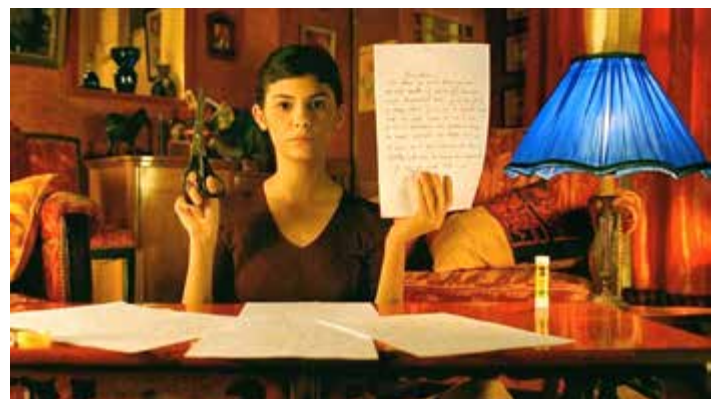
Digues-me, fill meu, quin dret tenies a arrabassar d'una mare els infants abans que els hagués pogut deslletar. Com, plens de llum i vida encara, has pogut mirar-los als ulls, uns ulls humils i innocents, i entre rialles has llançat la dalla de la mort, amb qui havies fet tractes a canvi de promeses infames que et neguen com a ésser humà?

Tu, que has trobat vida entre les meves mans, que has estimat cada solc de la meua pell i t'has refugiat entre els seus plecs... Per què Caïm, Ròmul, Hödr? Per què has atacat els teus germans sense deixar que les llàgrimes t'arrenquessin l'alè?

Digues-me, per Déu nostre senyor, per què segueixes mut davant les ombres de la mort; davant canons, fusells i enmig dels crits dels qui no hi són. Dels qui no pots recordar sense tornar-te boig.

Explica'm, tu que de mi nasqueres i que de mi t'alimentes, per què has clos els ulls al món i, sense donar veu als nens, orfes d'esperança, t'has assegut a contemplar com els carrers vessaven plens de la sang dels seus pares.

Parla, i si no saps què dir plora. Perquè ells no tornaran, però tu ets viu.

Sant Jordi

Els alumnes de 3r Ampliació van fer la següent activitat per Sant Jordi: després de llegir la llegenda de Pere Porter, la van transformar a poema. La lectura va ser individual i el treball del poema en grup de tres persones.

Una vegada es va haver realitzat el poema es van il·lustrar en format DIN A 3 i es va plastificar perquè passés a formar part de la decoració que es va posar en el hall d'entrada a l'institut per formar part de les peces de fil i cordill.

Un cas judicial

■ Nil Busquets

Uns cavallers de la cort arribaren
un deute no cancel·lat reclamaren,
Pere el pagès anunciava el contrari
llavors cap a Maçanet marxà.

Caminant distret cap a Maçanet
un misteriós jove a cavall trobà
una mica insegur va pujar i
el va enganyar i a l'infern va marxar.

Amics es va trobar i es va gelar
Al trobar a Bonsoms, va preguntar
per què el seu deute no va registrar
al trobar a Bonsoms, es va enfadar.

Bonsoms li va confessar penedit,
on el seu justificant va guardar
Pere el va creure i el va perdonar
tot decidit cap a Hostalric anar

quan va arribar, decidit hi va anar
la gent no el creia però no es rendí
Pere el va trobar i quedà enfortit,
al final el deute es va cancel·lar.

Tot just va haver tornat ho va explicar,
a tothom l'impressionà el relat
i va viure content tot somrient.
Això ja esta explicat i acabat.

L'història de Pere Porter

■ Idoia Prats, Paula Bautista i Sergi Caldach

El bon home Pere Porter
vivía al poble d'Hostalric,
Aquest era un tranquil granger
a qui van voler enredar un xic.

Un deute li volien cobrar,
diners que Pere no devia
i que el seu pare ja va tornar
però un superior li ho exigia.

Sense poder fer-hi res de res
fins a Maçanet s'encaminà,
on anava a buscar els diners
enutjat, mal geni li brollà.

Pel camí es trobà un cavaller
preguntà què passava pel camí
pel camí ajuda no volgué
contà què el preocupava pel camí .

L'home confessà que era el diable.
al cap d'una estona de camí.
Però aquest fet era veritable
Pere no ho podia creure així

Cavalcà fins l'infern el diastre
on allà el notari trobà,
aquest es va mostrar força amable
i on era el paper li explicà.

Pere va anar a can Gelmar
i a sa dona li demanà
si podia, on sabia, pujar
i el document poder trobar.

Aquest justificant demostrava
que ell mai no els havia enganyat.
Al justificant hi posava
que el deute s'havia pagat.

Tot tranquil tornà a la seva llar
ell culpable ja no es sentia.
No podia parar de pensar:
la porta a l'infern existia.

Sant Jordi

La llegenda de Pere Porter

■ Joana Llorens i Ferran Novillo

Era un vint-i-tres d'agost del segle set quan els soldats es varen presentar ja que ell un deute havia de pagar ell els digué que ho pagaria demà.

Es va enfilar camí a Maçanet en busca del notari Bonsoms en el camí de pedra es trobà un jove que li donà un consell per ajudar. Pere gaire bé no s'ho va prendre però més tard la seva història li confessà i el jove el va voler tornar a ajudar

Pere Porter al cavall va pujar i aquest a l'infern el va enviar On l'ànima del notari va trobar. Aquest li va dir un fet important que els papers a casa seva es trobaven. Pere Porter quinze dies passà allà

En sortir Pere un home es trobà i en un hostel de Maçanet s'allotjà. Allà li explicà a aquest home tot el que li havia passat. Aquest home no se'l cregué i l'home de guillat el tractà

Pere Porter a Hostalric arribà Decidit els papers buscar. Al batlle del poble anà a buscar I amb ell a casa del notari anà. Allà molta gent s'havia presentat I tots junts a dalt la casa pujaren allà unes refoles aixecaren de la setena fins la dotzena.

En aquell inhòspit i fosc lloc sortiren els papers que buscaven tothom d'allà atònit es va quedar davant d'aquell fet tan inusual.

Pere Porter donà gràcies a Déu per la seva infinita bondat. Els batlles del poble li tornaren tots els seus béns que injustament li havien agafat.

Més endavant Pere explicà aquest relat i als que no s'ho cregueren els digué passegeu sovint pels volts de l'estany i algun dia hi trobareu un jove que us ensenyarà les portes de l'infern.

Sant Jordi

Premis literaris i artístics de Sant Jordi 2017

El dijous 4 de maig es va celebrar el tradicional concert de Sant Jordi, en el transcurs del qual es van lliurar els premis literaris i artístics de Sant Jordi.

Els premiats van ser els següents:

Narrativa catalana

Nivell A 2n premi: *Toma* de **Marina Muñoz**

Només volia que tornessis. No em podia creure que s'hagués acabat, després de tot el que vam viure, i tot el que creia que viuríem junts. Després de tot el que vas fer per mi, després de tot el que vaig fer per tu...

Nivell B 1r premi: *Estimat futur* de **Paula Bautista**

Em fas molta por, t'ho confesso. Tinc por de tu, estimat futur. El temps va passant i part de tu es converteix en passat. Em preocupes. Tinc moltíssimes ganes de saber si tot m'anirà bé el dia que arribis. Somio moltíssim en tu, les meves il·lusions estan solament pensades per viure-les amb tu i tots els meus projectes només poden tenir lloc on ets tu...

Nivell C 1r premi: *Ales de paper* de **Georgina Torra**

La finestra oberta deixava entrar la llum d'aquell astre de colors alegres i optimistes. Si s'hi fixava, podia veure com els seus raigs es descomponien en desenes d'esferes de colors que l'enlluernaven i la feien pensar en els dies en què li fregaven la pell en totes aquelles curses de relleus on esdevenia un personatge clau, admirat pels companys de classe; aquells dies en què podia córrer...

Narrativa castellana

Nivell A 1r premi: *En pocas palabras* de **Jana Gabarró**

Marta estaba tumbada en su cama, sin poder dormir, sumergida en un río de pensamientos mientras el tiempo transcurría sin cesar. El reloj de su habitación tocó las doce y Marta abrió los ojos, liberándose de todos aquellos pensamientos frustrantes que le habían quitado su libertad...

Nivell A 2n premi: *Muerte inesperada* de **Laura Casadellà**

Hola Maia. Segundo día de búsqueda de esta epidemia que nos invade el pueblo. Hoy me pondré en contacto con el pueblo vecino para confirmar que no hay rastro de la enfermedad por allí...

Nivell B 1r premi: *¿Alguien ha pensado en cómo se siente ella?* de **Paula Bautista**

¿Y ella, cómo se siente ella? ¿Nos parece que le gusta que le hagamos estas cosas? ¿Acaso no se merece un respeto y un cariño? ¿Por qué nunca nadie se acuerda de ella? ¿Por qué no paramos un instante a analizar todo el daño que les estamos causando? ¿Sabes de quién estoy hablando? Sí, de ella, de nuestra querida Tierra, nuestro planeta...

Poesia llengua catalana

Nivell A 1r premi: *Records com jo els vull* de **Laura Casadellà**

Jo vull velles primaveres
vull moments per explicar,
prefereixo estones tendres
o un d'aquells dies per recordar

Nivell A 2n premi: *Colònies* de **Laura Casadellà**

El dia 23 de febrer
Jo de colònies vaig ser.
Al "Pou del glaç" vaig anar
i molt bé m'ho vaig passar.

Nivell C 1r premi: *Com recordar-te* de **Georgina Torra**

Sento el fred que endins em glaça
i no puc notar ferides
ni la vida que s'empassa
tant certeses com mentides.
He oblidat, potser, la imatge
del record que jo volia?
He tenyit el verd paisatge
de fosc i roja folia?

Poesia llengua castellana

Nivell C 1r premi: *Perdemos* de **Mateu Esquiaga**

Me petrificaste con tus gélidos ojos
como si de Medusa se tratase,
sin poder hacer dos pasos
y sin aliento me quedé.
Y de esa mirada nació
un sentimiento libre,
a lo establecido ajeno,
como nosotros, rebelde.

Nivell C 2n premi: *Mi amor querido* de **Ferran Roura**

Y sí, mi sentir es real
y real es mi pasión.
y aunque mil años duren
fuerte aguantará mi corazón.
Jamás el amor fue mejor
que el amor correspondido.
Aquel que entrelaza las almas
que el destino ha unido.

Fotografia

Nivell A 2n premi: **Laura Casadellà**

Sant Jordi

Nivell B 1r premi: **Kelly Oregón**

Nivell B 2n premi: **Anna Canaleta**

Nivell B 3r premi: **Eimi Camps**

Booktrailer

nivell Únic 1r premi:

<https://www.youtube.com/watch?v=vL80hhzUPrs>

Nivell Únic 2n premi: **Duna Masó i Georgina Muñoz**

<https://www.youtube.com/watch?v=5PWSeVaAaOo>

Obra gràfica (de dibuix o pintura)

Nivell A 1r premi: **Èric Ramon**

Nivell A 2n premi: **Jana Gabarró**

Nivell A 3r premi: **Dúnia Mascort**

Sant Jordi

Nivell C 2n premi: "Harry Styles"

Microrelat científic

Nivell únic 1r premi: *Un cos diferent* de Ferran Roura

Astrònoma des dels 22 anys, la Marta aquest cop estava davant del descobriment més important de la seva carrera, de la seva vida... el de ser mare.

Matemàtiques "El problema del mes"

Nivell A 1r premi: Ivan Vilalta

Nivell B 1r premi: Oriol Verdú

Fem matemàtiques

Fem mates

■ Departament de matemàtiques

Concursos de matemàtiques

Com ja us vam comentar en la darrera versió de la revista, el Departament de Matemàtiques participa en diversos concursos al llarg del curs. Aquest segon i tercer trimestre s'han dut a terme les Proves Cangur, la 2a i la 3a fase del Fem Matemàtiques, s'ha participat al concurs de Fotografia Matemàtica d'ADEMGI i s'ha premiat el Problema del Mes de l'institut.

LES PROVES CANGUR-2017 DE LA SCM (Societat Catalana de Matemàtiques)

Article de Tomàs Viñas, 2n ESO F

El cangur d'aquest any, és a dir, de 2017, ha estat genial.

La veritat és que, per ser una persona a la que no li agraden gaire les matemàtiques, el concurs em va encantar. Ja havíem fet alguns exercicis d'altres edicions del Cangur a classe, però no havia pogut sentir l'emoció i els nervis de resoldre els problemes fins al mateix concurs. Tenir l'intriga i la pressió de resoldre els exercicis, saber que estàs competint amb altres nois i noies de Catalunya, i saber que el temps per resoldre 30 problemes és tan limitat, feia que ens bullís la sang de l'emoció.

A més, com que el nostre centre és seu de les proves Cangur, van venir alumnes d'Amer i de Vidreres al nostre centre per participar a les proves.

El sistema de puntuació funciona com el de qualsevol videojoc, o qualsevol sèrie que mirem: a mesura que vas avançant, els problemes donen més punts (primer 3, després 4, i finalment 5), però a la vegada són més difícils d'entendre o de resoldre.

A mesura que acabàvem la part de "trencar-nos el cap", ens oferien una ampolla d'aigua i unes galetes, per calmar-nos una mica de la "mala estona" que havíem passat. Seguidament anàvem al pati i vam passar allà uns ¾ d'hora aproximadament. A continuació ens van fer una fotografia per commemorar el dia, i vam tornar a classe.

Fem matemàtiques

Cinc alumnes del nostre centre van quedar classificats en el 5% millors del seu nivell:

1. Enric Jaume. 114,75 punts. Posició 110. 1er ESO.
2. Eira Membrive. 88,5 punts. Posició 1152. 1er ESO.
3. Jordi Gispert. 86 punts. Posició 1372. 1er ESO.
4. Sara Canaleta. 112,5 punts. Posició 382. 2on ESO.
5. Damià Noguera. 112,25 punts. Posició 412. 2on ESO.
6. Ivan Vilalta. 108,5 punts. Posició 558. 2on ESO.
7. Marc Pérez. 95 punts. Posició 554. 3er ESO.

Malgrat que els altres nivells no mencionats, és a dir, quart i primer i segon de Batxillerat, també van participar, cap alumne es va classificar entre els cinc millors del seu nivell. Tot i això, la seva participació també ha estat meritòria tot i no haver-se classificat amb un percentil per sobre del 5%.

1. Alba Rejano. 92.5 punts. Posició 496. Percentil 5.1%. 4t ESO.
2. Núria Batlle. 92.25 punts. Posició 510. Percentil 5.3%. 4t ESO.
3. Clàudia Alcañiz. 74.5 punts. Posició 309. Percentil 5.3%. 1r BATX.
4. Joan Tàssies. 74.25 punts. Posició 312. Percentil 8.3%. 2n BATX.

La participació dels alumnes ha estat molt alta. Donem l'enhorabona de part del centre a tots els guanyadors i participants del concurs CançurSCM.

Resolent problemes fem matemàtiques

Article de Enric Jaume, Meng Xuan Grau, Sachnoor Gill i Mar Vivas, 1r ESO E

Després de fer la primera fase del Fem Matemàtiques al centre (1r i 2n d'ESO), i de presentar 4 grups al concurs (2 de 1r i 2 de 2n), 2 d'aquests grups van ser seleccionats per participar a la segona fase del Fem Matemàtiques. Els grups seleccionats van ser:

- Enric Jaume, Meng Xuan Grau, Sachnoor Gill i Mar Vivas (1r ESO E)
- Damià Noguera, Max Truong, Ivan Viedma i Ivan Vilalta (2n ESO F)

El grup seleccionat de 1r d'ESO ens explica a continuació la seva experiència a la participació de la segona fase del Fem Matemàtiques.

"Hola, bon dia. Som la Mar Vivas Gironès, la Meng Xuan Grau Puigvert, l'Enric Jaume i Masferrer i la Sachnoor Gill, alumnes de 1r d'ESO. Us explicarem la nostra experiència al concurs de Fem Matemàtiques. Primer de tot havíem de fer una primera fase on havíem de formar grups de 4 o 3 persones. Vam entrar a la segona fase del concurs perquè vam fer tots els problemes bé. El dia 22 d'abril vam anar a l'institut de Sant Feliu de Guíxols a fer la segona fase, aquesta fase constava d'una prova individual i una gimcana en grup. Va ser una experiència molt divertida. Primer de tot quan vam entrar, ens van explicar una mica el que havíem de fer. Un cop

ens ho van explicar, vam anar a una classe a fer l'examen individual de 3 problemes. Quan vam acabar vam sortir tots a fora on hi havia organitzat un esmorzar.

Després d'haver esmorzat vam anar a buscar el nostre grup de gimcana, l'havíem de trobar completant una sèrie que teníem a les nostres targetes, i quan tenies el número endevinat anaves cap al teu grup i coneixies a gent diferent d'altres cursos i instituts.

Això de la gimcana va ser la part més divertida de tot el concurs. Un cop érem tots en el grup, vam agafar un mapa on hi havia una ruta marcada que era la que havíem de recórrer per tot Sant Feliu. Al mapa hi havia uns cercles que eren els llocs on ens havíem de parar a fer el problema que ens donaven uns nois i noies. El grup que arribava més aviat al teatre i que tenia totes les respostes correctes era el grup que guanyava. Un cop tot-hom va arribar al teatre la Berta, la campiona d'Espanya del cub de rubik, va fer una xerrada sobre el cub de rubik i va demostrar amb la rapidesa amb què feia el cub i com ho feia amb els ulls tancats. Finalment, després de la xerrada van donar els premis.

El grup de gimcana que va guanyar va ser el de l'Enric Jaume i Masferrer, però de la prova individual, la més important, ningú de nosaltres va passar, però això no ens preocupa perquè el més important era participar i no guanyar. De fet, per últim només volem dir que va ser una experiència única i que ens ho vam passar molt bé!"

La final catalana de matemàtiques

Article de Damià Noguera, 2n ESO F

El passat dia tretze de maig vaig assistir a la final catalana de matemàtiques, que aquest any va tenir lloc a Cornellà de Llobregat. El fem matemàtiques és una activitat que té com a finalitat contribuir a desenvolupar

Fem matemàtiques

la competència matemàtica en tot l'alumnat de sisè de primària, primer d'ESO i segon d'ESO. Aquesta activitat s'organitza en forma de concurs i es desenvolupa en tres fases: la primera fase que es fa als centres i en grups de quatre membres, la segona fase, on només hi van els membres dels grups seleccionats i n'hi ha cinc a Catalunya i la tercera fase o fase final, que hi participen tots els alumnes seleccionats a la segona fase de cada una de les associacions (que n'hi ha cinc).

La fase final consisteix en passar un dia fent matemàtiques, però de manera lúdica i divertida. Vaig arribar a Cornellà de Llobregat a les nou del matí, seguidament vam esmorzar per agafar forces i poder fer la prova individual amb les màximes condicions. Després va arribar la gimcana amb grups, on em va tocar amb gent d'arreu de Catalunya i, consegüentment, vaig tenir l'oportunitat de fer amics. La gimcana en grups consistia en un seguit de proves matemàtiques relacionades amb l'entorn de Cornellà, per tant també vam conèixer diferents llocs de la ciutat. Més tard, havent dinat, ens vam tornar a agrupar en grups i vam intentar resoldre alguns enigmes matemàtics que estaven relacionats amb alguna de les activitats del museu de les matemàtiques, situat al parc de Can Mercader (Cornellà). Posteriorment vam fer una activitat conjunta, que consistia en realitzar cúpules amb uns pals de fusta, inventades i dissenyades per en Leonardo da Vinci.

I després va arribar l'hora de la veritat, l'hora de saber quines tres persones anirien a Valladolid a la Olimpiada nacional. No m'ho esperava, sincerament, però sí vaig quedar en tercera posició i el dia 21 de Juny aniré a Valladolid juntament amb un nen i una nena de Barcelona, i allà ens trobarem amb gent de tota Espanya.

En conclusió, faig una valoració molt positiva i gratificant de la meua participació al fem matemàtiques, tant a la segona fase com a la fase final, i a part de millorar en l'aspecte matemàtic també he viscut una nova experiència que recordaré per sempre.

Problema del mes de l'institut

Des del mes d'octubre fins al mes d'abril el Departament de Matemàtiques ha proposat cada mes "El Problema del mes" dirigit a tot l'alumnat de l'institut. Cada mes hi havia 2 categories de problema, un dirigit a l'alumnat d'ESO i un altre dirigit a l'alumnat de Batxillerat. Entre tots els participants, els alumnes que han obtingut més puntuació i per tant els guanyadors del concurs han estat: l'Ivan Vilalta (2n ESO F) i l'Oriol Verdú (2n BTX)

Fotografia matemàtica d'ADEMGI

El problema del mes del mes de febrer va ser fer una fotografia matemàtica. Des de l'àrea de matemàtiques es va treballar el tema a classe. Entre totes les fotografies presentades, se'n van seleccionar 4 i es van presentar al concurs de fotografia matemàtica d'ADEMGI. Ara des de la seva web, es pot fer una votació popular de les fotografies seleccionades, una d'elles (la del cel quadriculat) és una de les fotografies nominades a guanyadora d'una alumna de batxillerat.

Parany geomètric. Esteban López (2n BTX A)

Cel quadriculat. Júlia Alsina (1r BTX B)

L'esfera de les sensacions. Mariona Comas (1r B ESO)

Els cercles concèntrics de la vida. Meng Xuan Grau (1r E ESO)

Art i literatura

Art i literatura

■ Peicai Wu Chen i Judit Paulet Juncà

Diego Velázquez - El almuerzo

En aquest quadre hi ha dos homes i una noia fent un esmorzar. Estan asseguts en una taula amb estovalles blanques, mengen un tall de peix amb llimona, un tall de pa i aigua. La noia sembla la criada, ja que li està posant vi a un dels homes i vesteix amb roba vella. Els dos homes sembla que estan parlant o fent algun tracte; el que sembla més jove parla, el més vell l'escolta interessat. No semblen gaire rics, perquè tenen poc menjar a la taula, ni gaire pobres perquè es poden permetre una criada, podem deduir que són persones de classe mitjana. És una pintura molt fosca amb colors marronosos i negres que ens transmeten tristesa i incomoditat. Tocant el tema de colors, tots els que ha fet servir el pintor són colors molt càlids i això provoca que la pintura mateixa ho sigui, amb això podem dir que els dos homes i la criada no estan passant gaire fred. Creiem que la pintura està ambientada a l'època medieval, ho pensem perquè la roba que porten els tres personatges és d'aquesta època i pels objectes que estan sobre de la taula, també semblen ser-ho.

Van Gogh - La siesta

Es veu que el quadre és pintat a ratllades. Se suposa que és una parella estirada sobre palla descansant i relaxats després d'haver treballat moltíssim al camp. El pintor combina dos colors de diferents tons, el groc, que fa referència a la palla, i el blau que és amb el que està pintat el cel i la roba de la parella. Sembla que la parella estigui cansada i per això s'estiren al terra per dormir. Al fons hi ha un animal que sembla que estigui menjant palla. Prop de l'home hi ha dues falçs i un parell de sabates, les quals pertanyen a l'home ja que descansa descalç i la dona les porta posades.

A nosaltres ens transmet una mena de tranquil·litat i molta pau, ja que suposem que són les 12h del migdia, una hora del dia, la qual tothom aprofita per fer una migdiada i a sobre la parella sembla tranquil·la, i també pel cel blau, es veu que fa un molt bon dia. També ens provoca ganes de tocar-lo ja que sembla que el quadre tingui moltíssima textura. Pensem que l'autor del quadre ha combinat dos colors de diferents tons, el blau i el groc, un dels colors és fred i l'altre càlid. Ha fet una bona combinació entre els dos colors perquè d'aquesta manera es marca què és què i es poden diferenciar les coses fàcilment.

I per últim, creiem que aquesta parella ha fet una bona collita, sembla que el camp hagi donat molt de fruit i que no passaran gaire gana.

Art i literatura

Kandinsky - In Blue

És un quadre abstracte, hi ha moltíssims elements dins d'aquest quadre, és molt difícil descriure'l. Nosaltres veiem una sabata de color negre decorada amb diferents formes geomètriques com per exemple: triangles que simbolitzen banderoles, rectangles que semblen retalls de diferents papers ajuntats sobre de la sabata, cercles un dels quals sembla un tros de formatge Gouda. En una de les puntes del quadre hi ha una petita figura i per nosaltres sembla una maduixa que porta unes ulleres de sol, i està posada sobre d'un plat. A la maduixa hi ha palets clavats. Per l'altra banda hi ha com una mena de far fet de cristall.

Aquest quadre es pot interpretar de moltes maneres diferents ja que si anem girant el quadre es poden veure diferents coses respecte la posició de l'observador. Si es gira una mica podem veure un dinosaure, un pinxo on hi ha punxat un plàtan, un tros de llimona i part d'una pizza. També hi ha una muntanya nevada que sembla que toqui el Sol i l'hagi punxat, és com si el sol s'hagi desinflat per la punxada. Hi ha un element que sembla un ocell amb unes banyes, com si estigués a l'infern i hagués comès un gran pecat.

El quadre es diu «In blue» ja que el color que predomina és el blau però el color no simbolitza res, no és cap element, senzillament és el fons del quadre. Hi ha molts colors, de freds i de càlids. Cada vegada que un paper passa per sobre d'un altre li canvia el color, fent-lo més clar.

Personalment, no entenem en què estava pensant el pintor a l'hora de pintar aquest quadre.

Salvador Dalí - La noia de la finestra

La Sònia va acabar de parar la taula i mentre esperava que arribessin els seus pares de Solsona a dinar va arrenyar-se a la finestra. Feia calor, i els rajos del sol entraven dins de la petita habitació, però l'aire era fresc, com el que passa en una tarda d'ombra. Mirava els ocells volar sota el cel blau i clar, les muntanyetes verdes, les onades del mar que anaven i tornaven lentament a la platja, deixant espuma blanca en xocar amb les roques, la sorra fina i groga plena de petjades. També contemplava un home que llegia el diari sota una ombrel·la, un gos que corria pel camí de ronda amunt i avall, unes senyores que parlaven alegrement mentre preniën el sol, una parella que acabava d'arribar i estenia la tovallola sobre el terra...

Que bonica que és la vida, pensava ella, però que dolenta pot ser també. Tan de bo pogués tornar a ser aquella nena petita que la seva única preocupació era que li compressin un gelat de xocolata a la botiga o que fes el castell més alt de sorra que pogués. Les coses havien canviat i ara ella portava una vida molt més diferent. Amb 18 anys, a punt d'anar-se'n de casa i haver d'anar a viure tota sola a un altre poble, amb gent nova i tot nou. Li sabia greu haver d'anar-se'n però, realment, és el que volia.

Va donar mitja volta, i just en aquell moment va ser quan es va obrir la porta i van entrar els pares de la Sònia.

Activitats del centre

Excursió al Parlament 1r CFGS Administració i Finances

■ Departament d'Administració

Els nostres alumnes de 1r de Cicle Superior d'Administració i Finances, a través del mòdul M02 "Documentació Jurídica i Empresarial", varen realitzar una excursió al Parlament el passat 14 de febrer de 2017, per participar al Taller "Sóc Diputat/da".

Arran de l'esmentat Taller, han participat en el concurs proposat per Ex-Diputats i Diputades, que consistia en crear un Projecte de Llei.

Els nostres alumnes han estat **GUANYADORS del Concurs** en la categoria de Batxillerats i Cicle i han aconseguit un Premi de 1000€, així com l'oportunitat de dur a terme el seu Projecte de Llei que serà treballat en aquest darrer trimestre per un canal Web del Parlament juntament amb els altres 4 Instituts finalistes, i també podran assistir de nou al Parlament el proper 16 de juny, en una excursió totalment gratuïta, per portar a la Sala Plenària del Parlament, sota la moderació de la Presidenta del Parlament Molt Honorable Sra.Carme Forcadell, i dur a terme l'Aprovació de la Llei proposada: "Fer Pràctiques retribuïdes a Cicles Formatius".

Activitats del centre

Excursió al Parlament 2n CFGS Administració i Finances

■ **Neus Guillaumet**

Els nostres alumnes de 2n de Cicle Superior d'Administració i Finances, a través del mòdul M07 "Gestió de Recursos Humans", varen realitzar una excursió al Parlament el passat 14 de febrer de 2017 per participar al Taller "El sistema Electoral".

DELf Scolaire 2107

Una vegada més els alumnes de francès del nostre institut han pogut realitzar les proves DELF (Diplôme d'Études en Langue Française) que des de fa quatre anys organitzen conjuntament el Departament d'Ensenyament i l'Institut Français de Barcelone, i les Alliances Françaises de Girona i Granollers.

L'avantatge principal és que aquest conveni signat entre França i Catalunya ens permet accedir a la realització d'aquestes proves amb un descompte del 30% de les taxes, tot i que el que és més important és que aquests diplomes suposen un gran complement al currículum dels alumnes.

Aquests diplomes són els diplomes oficials concedits pel Ministeri d'Educació Francès i tenen validesa a tot el món.

Enguany, s'han presentat 15 alumnes de 4t d'ESO al DELF A2 i 1 alumna de 1r de Batxillerat al B1. Val a dir que amb l'A2 els alumnes tenen accés directe al 3r de francès d'EOI i que el B1 és el nivell exigít per a l'obtenció d'una beca Erasmus.

El dimecres 26 d'abril es van portar a terme les proves de CO, CE i EE del B1 a l'institut Montilivi, i l'endemà, les proves equivalents a l'A2.

I per acabar tot el procés, el dia 19 de maig a la tarda es van realitzar les proves d'Expressió Oral, individuals, davant de l'examinador.

INSTITUT FRANÇAIS

Activitats del centre

Sortida a la Casa del Mar

■ 1r ESO

Els dies 24 i 25 d'abril, els alumnes de 1r d'ESO van fer una sortida a la Casa del Mar, a la platja de Fanals-Lloret de Mar.

Els alumnes de 1r d'ESO van poder gaudir d'una visita a les instal·lacions de la Casa del Mar, a la platja de Fanals. Els monitors havien preparat, entre d'altres, la recollida d'organismes, com ara algues, cargols i crancs a les roques dels voltants. Després vàrem poder veure i classificar aquests éssers vius amb l'ajuda de guies i imatges. També vàrem participar en jocs amb els quals es posava a prova el que havíem après. En conjunt, va ser una visita molt interessant i divertida.

Activitats del centre

Ciència entre tots (4a edició)

■ Departament de Ciències

El dissabte 6 de maig uns quants alumnes de 4t ESO han participat a la quarta edició de la Ciència entre tots, una Fira de la Ciència celebrada a Girona. És una fira oberta a tota la ciutadania, amb centenars d'experiments realitzats per alumnat de secundària de diversos instituts de les comarques gironines i divulgadors científics d'arreu de Catalunya.

Activitats del centre

Tots som iguals, tots som diferents

■ Alba i Aida

Fa dos anys va començar el viatge cap a l'aprenentatge i interiorització de tot el que és el món de l'infant, el món de l'educador, el món dels pares, de les famílies, de la societat, de les escoles, de les teories i metodologies, del benestar, de les emocions, de la creativitat, dels recursos, de la disponibilitat i de l'actitud assertiva.

Avui, tot i estar preparades per la realització del projecte d'atenció a la infància d'aquest any 2017, sabem que el viatge d'aprenentatge i creixement professional, tot just comença aquí. En la planificació del projecte i les activitats que s'hi han de dur a terme, s'ha fet ús dels coneixements adquirits en els diferents mòduls amb l'objectiu de mostrar a l'Infant mitjançant el joc lliure, el conte i la seva creativitat inherent, la importància de l'acceptació d'un mateix i el respecte i amor cap als altres. Sense oblidar la importància de fer-ho en un clima de festa i diversió.

El tema d'aquest any: **"Tots som iguals, tots som diferents"** ha estat la diana present en totes les activitats que s'han programat per al dia 31 de maig. Santa Coloma compta amb una diversitat cultural molt variada, degut al fet que hi conviuen persones vingudes de diferents llocs del món, amb una cultura, llengua i tradicions pròpies. Per tant el nostre projecte

d'atenció a la Infància d'aquest any, ha estat enfocat per a treballar la temàtica de la diversitat. Les activitats que s'hi han portat a terme faran conèixer als infants nou vocabulari, nous contes, nous jocs, noves danses, nous olors, noves textures i podran experimentar i compartir noves sensacions.

S'ha parlat de tolerància, de respecte a les diferents cultures, del respecte a la diferència de gènere, del respecte i empatia a persones amb necessitats especials, però també és molt important trobar la manera de

Activitats del centre

plantar aquesta llavor en favor de la pau i la igualtat des de la més tendra infantesa, ja que els infants d'avui són els adults del demà i els que tenen l'oportunitat de formar un món sense fronteres si aprenen a estimar i valorar el que és diferent a ells.

Segons la declaració universal sobre la diversitat Cultural de la UNESCO, Organització de Nacions Unides per la Educació, Ciència i Cultura: "La diversitat cultural és patrimoni de la humanitat. Suposa el compromís de respectar els drets humans i les llibertats fonamentals, sobretot els drets de les persones que pertanyen a minories i als pobles indígenes". I Afegeix que "Ningú pot fer ús de la diversitat cultural per a vulnerar els drets humans garantits per el dret internacional, ni per a limitar el seu abast"

L'Agost de 1963 Martin Luther King, va realitzar la marxa sobre Washington pel treball i la llibertat amb la famosa frase: "I have a dream",

"Tinc un somni", aquesta marxa va servir per conscienciar la població sobre els prejudicis pel color de pell i per a reclamar igualtat en els drets civils.

En aquest projecte, s'ha volgut treballar i demostrar des d'un principi la importància i riquesa que té l'intercanvi de coneixements i tradicions entre les persones de diferents cultures, per a un major enriquiment tant a nivell personal i com social.

En conjunt, el Projecte d'atenció a la Infància, pensem que ha estat una experiència molt enriquidora, ja que s'ha pogut demostrar les potencialitats del grup, a més de poder ser participants en la realització d'una tasca amb un missatge tan important als infants de les escoles infantils de Santa Coloma de Farners.

Ha estat un viatge enriquidor quant a coneixements i creixement personal que conclou amb entusiasme.

Activitats del centre

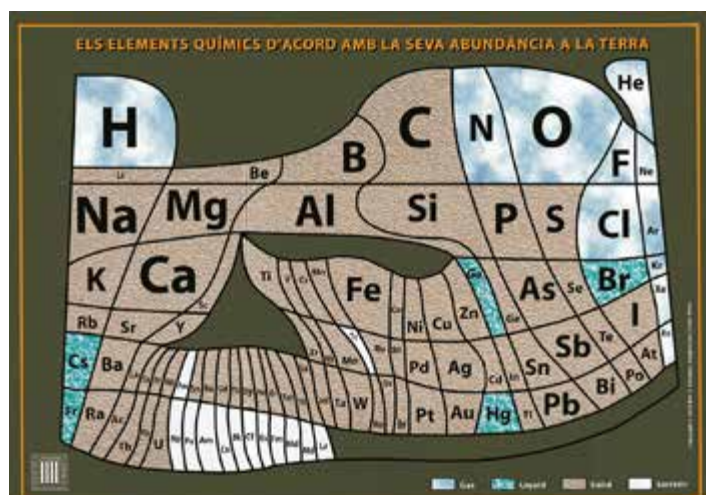
La XXX Olimpiada de Química

■ David Heitmann

Durant el cap de setmana del 6 i 7 de maig del 2017 va tenir lloc la fase nacional de la trentena Olimpiada de Química. Jo hi vaig participar com a representant de Girona, juntament amb altres joves de Catalunya. Concretament, érem 14 catalans que, després d'haver dut a terme l'examen de la fase local i haver tret les puntuacions més altes, vam tenir l'oportunitat de competir amb una vuitantena d'alumnes de tota Espanya. Ens vam allotjar tots al mateix edifici, situat a El Escorial, població que es troba a una hora de Madrid. El dissabte vam fer dues proves de tres hores cadascuna i el diumenge al matí ja ens van comunicar els resultats. Els 4 guanyadors van passar a la fase internacional per representar Espanya. A més, es van donar 10 medalles i diplomes per la resta de participants. Tot i que no vaig poder obtenir cap premi, va ser una experiència molt positiva i estic agraït d'haver pogut compartir aquest cap de setmana amb gent de llocs molt diferents, però amb una passió en comú.

Tots els participants de la trentena Olimpiada de Química davant del monestir d'El Escorial, dissabte 6 de maig de 2017.

Teatre

■ Cicles Formatius GS d'Educació Infantil

El passat 21 i 24 d'abril, els alumnes de primer del Cicle Formatiu de Grau Superior d'Educació Infantil van dur a terme el treball d'expressió i dramatització davant les Escoles Bressol i Centres d'Educació Infantil del municipi. L'acte es va dur a terme a l'Auditori de Santa Coloma de Farners.

Enguany, es va representar una adaptació del clàssic de la literatura infantil "Alicia al País de les Meravelles" de Lewis Carrol i "l'Arca dels Animals" espectacle inspirat en el diluvi universal i escenificat amb titelles i una narradora que guiava l'obra.

Han estat molts dies de preparació, esforç i dedicació. Els alumnes han gaudit d'una experiència diferent i divertida, alhora que han mostrat la seva creativitat i expressivitat dalt d'un escenari.

El més gratificant han estat les cares d'il·lusió, els somriures i l'espontaneïtat dels més petits durant la representació.

Activitats del centre

Premi de Recerca Jove 2016: Pol Pérez

Després que en la convocatòria dels Premis de Recerca Jove de 2015, convocats per l'AGAUR i pel Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya, els alumnes Josep Tàssies i Núria Noguera obtinguessin uns dels premis i que al mateix INS Santa Coloma de Farners li fos concedit un reconeixement "per l'estímul eficaç de la creativitat científica, de l'esperit de la recerca entre els alumnes i per l'alt grau de coordinació d'esforços", en la convocatòria de **Premis Recerca Jove 2016** en POL PÉREZ ha obtingut un dels premis pel seu Treball de Recerca *Disseny, programació i model de negoci innovador d'una App per a dispositius mòbils destinat al transport aeri*.

El dissabte 22 d'abril ha rebut el premi a l'Auditori de Barcelona.

USEE-TAPSD

Per segon any consecutiu, els alumnes de primer de TAPSD i els de la USEE han participat en un projecte conjunt dins el marc del Mòdul Professional d'atenció i suport psicossocial.

Aquesta experiència ha permès als alumnes del cicle formatiu poder realitzar la seva formació de manera competencial, això vol dir que partint dels continguts establerts en el currículum han planificat activitats perquè els seus companys les realitzessin cada divendres.

Durant la primera part del curs el tema a treballar va ser "l'oci i el temps lliure" i van preparar activitats de joc, d'expressió creativa, etc.

Durant la segona part del curs van treballar diferents habilitats socials sota el pretext de preparar una representació teatral que amalgamava balls, cançons i màgia enmig d' un argument creat per ells mateixos.

Tot plegat va culminar el passat 11 de maig a la residència geriàtrica de Mas Moner, on els 34 alumnes implicats, van fer passar una estona entranyable als avis que hi viuen.

Pels alumnes de TAPSD aquesta ha estat una experiència inolvidable:

"els vincles que hem establert amb els nens de la USEE han estat molt especials... els trobarem a faltar!" diu una alumna de TAPSD.

"No oblidarem mai l'esmorzar que ens van preparar els avis de la residència, ni la festa de comiat que ens van muntar els nens de la USEE l'endemà... ens pensàvem que érem nosaltres qui la preparàvem i al final van ser ells qui ens van donar una gran sorpresa: passadís, aplaudiments, globus al sostre i la taula preparada... ostres... em vaig emocionar!"

"M'ha agradat molt aquesta manera de treballar: s'apren fent!"

Els alumnes de la USEE valoren molt positivament l'experiència d'aquests dos cursos.

Hem recollit les opinions dels nostres alumnes de primer i segon d'ESO:

"-Em va agradar l'activitat de teatre i representar-ho davant els avis. I m'agradaria que es tornés a fer el curs següent.

"Voldria fer més activitats a fora: gimcana, sortides a Sant Salvador..."

"La relació amb els alumnes de TAPSD va ser molt bona."

"El que em va agradar més és fer el teatre amb els avis."

"L'activitat de ball em va agradar molt."

"Em va agradar visitar els avis perquè es van posar contents."

"Em va agradar jugar al limbo"

"Va estar bé la festa de comiat"

"Em va agradar fer activitats amb els meus companys i amb els alumnes de TAPSD"

Les professores de la USEE agraïm la dedicació per part de l'alumnat i la professora.

Esperem que el curs vinent puguem tornar a repetir l'experiència.

Moltes gràcies!!!

Activitats del centre

Intercanvi amb Samatan 2017 (1a part)

■ Marta Almansa i Clara Matas

Dimarts 28 de març, cap a les 12 del migdia, els alumnes de Samatan van arribar al nostre institut. Per començar a conèixer-nos els uns als altres ens vam presentar en grups i vam parlar una estona. Més tard vam baixar al pati fins que es va fer l'hora de marxar.

Dimecres vam fer classe les dues primeres hores. Van poder veure les nostres aules i conèixer una mica millor l'institut. Després d'esmorzar vam anar al parc de Sant Salvador a fer una volta. Allà vam realitzar algunes activitats amb grups. Vam jugar a jocs típics d'aquí, com el mata rangers, el tot s'hi val i el cementiri. Més tard, vam fer una gimcana fotogràfica organitzada pels professors. Al final, tots ens vam trobar a la plaça Farners per fer algunes fotos de grup. A la tarda, vam anar a la biblioteca on l'alcalde va donar la benvinguda als alumnes francesos, acompanyat de la música d'alguns alumnes que van tocar unes cançons. Després del petit espectacle vam sortir al pati de la biblioteca a menjar un pica-pica amb galetes Trias.

Activitats del centre

Dijous vam anar a Barcelona. Vam fer una volta pels llocs més turístics, com per exemple la Sagrada Família, la Pedrera, la casa Batlló... i vam fer un passeig per la rambla. Finalment vam arribar al port i ens vam dirigir cap al Maremàgnum on vam dinar. Després de dinar ens van deixar una estona de temps lliure per anar a comprar i veure les botigues.

Divendres, l'últim dia, vam anar a Girona. Primer de tot vam explicar la tradició de fer un petó al cul de la Lleona i després vam anar a visitar el museu del Cinema on ens van explicar coses molt interessants sobre la seva evolució. Més tard vam anar a fer una volta per la rambla, la catedral i vam veure alguns dels escenaris on es va rodar la sèrie Joc de Trons. Al vespre, vam anar tots a sopar a Vilobí i vam passejar una mica pel poble.

Dissabte al matí els nostres amics van marxar. A l'hora d'acomiar-se van haver-hi moltes llàgrimes i abraçades de grup. Va ser un moment trist i emotiu, i no volíem que marxessin, encara que els tornàriem a veure després de dos mesos.

Activitats del centre

Intercanvi amb Samatan 2017 (2a part)

■ Natàlia Mestres i Carla Rodríguez

Del 2 al 6 de maig els alumnes de 2n d'ESO i uns quants de 3r d'ESO de francès van anar a Samatan per fer la segona part de l'intercanvi amb els alumnes del collège de François de Belleforest de Samatan.

Després de passar unes quantes hores al bus i de dinar just abans d'arribar al collège en un Mac Donalds de la zona (ja és el tercer cop que hi anem), vam arribar i com que feia mal temps van canviar una mica les activitats que anàvem a fer i uns quants vam anar al pavelló a fer jocs esportius i uns altres vam fer jocs de taula i després ho vam intercanviar.

Quan va ser l'hora de marxar les famílies ens van venir a buscar i d'altres van marxar a peu o en bus. Moltíssima gent viu en poblets encara més petits que Samatan a deu o quinze minuts en cotxe, al mig de la «campagne» francesa. Tothom es va instal·lar i ens ensenyaven la casa, on dormíem, etc.

El segon dia vam fer observació de classes i com que el dimecres és el dia més curt per a ells; a la tarda no tenen classe, alguns vam acabar a les 11h i vam poder marxar a veure el poble de Samatan. A nosaltres ens vam portar a dinar a un bar on feien hamburgueses i pizza. D'altres es van haver de quedar al centre i van menjar a la «cantine». El primer torn era a les 11h30!!!!!!!!!!!!!!

A la tarda tothom feia el que el corresponent/e havia pensat i molts es van trobar al llac de Samatan. Un llac artificial bonic de visitar, passejar-hi, on et pots banyar a l'estiu a la zona de la platja i dels tobogans.

El tercer dia vam anar a Auch, la capital del Gers, i ens van fer una visita guiada de la ciutat: l'escalier monumental, la catedral, la torre d'Armagnac, els carrers comercials, las pouterles (carrers estrets i empinats que es feien servir a l'Edat Mitjana per anar a buscar aigua al riu).

Activitats del centre

El quart dia vam fer la visita de la Cité de l'Espace, un parc temàtic sobre l'espai on vam gaudir d'una pel·lícula a l'Imax sobre la vida dels astronautes en una estació espacial, llavors vam fer la visita de la rèplica de l'estació Mir i del coet Ariane. Vam tenir temps de dinar i de visitar la boutique de la Cité pel nostre compte i finalment vam anar al planetari, on a través d'un telescopi ens van explicar com eren els planetes i les estrelles.

Quan vam tornar vam tenir el temps just de passar per casa i tornar al col·lege on ens havien preparat una festa amb actuacions, sopar i ball final. Ens ho vam passar molt i molt bé!!!

L'endemà al matí ens havíem de trobar a la plaça de la médiathèque on ens esperava el bus per tornar cap a casa. Relament va ser molt difícil de marxar, potser vam estar 20 minuts xerrant, abraçant-nos, plorant i rient.

Realment una gran experiència!!!!!!!

Activitats del centre

Sortida dels alumnes de 2n d'ESO a la pista d'atletisme de Lloret

■ Mateu Margall

El dia 23 de maig els alumnes de 2n van anar d'excursió a Lloret de Mar.

L'objectiu era conèixer una pista d'atletisme, la seva ubicació geogràfica, és a dir a on n'hi una, veure-la, i poder-hi practicar atletisme.

Prèviament s'havien realitzat 8 sessions a l'institut, una per cada una de les diferents especialitats que vàrem practicar a la pista i una altra sessió amb vídeo i introducció a l'escalfament i les sortides de velocitat.

En arribar esmorzàrem i posteriorment férem set estacions diferents. Les diferents especialitats eren: salt d'alçada i llargada, llançaments de pes, javelina i disc, sortides de velocitat i salt de tanques.

Els diferents grups anaven fent una rotació i cada vint minuts canviaven d'especialitat.

Després de recuperar forces amb un refrigeri, vingueren les competicions 80 metres velocitat, relleus de 4 x 100 i la cursa final de 400 metres.

En la cursa de 80 metres masculins els guanyadors van ser Ivan Vilalta i Dawson Pizarro, i els segons Oliver Vàsquez i Seba Diarra.

En 80 metres femenins les guanyadores foren Lidia Ramos i Etna Coll, i les segones Eva Matas i Carla Casadevall.

En 400 metres, la prova més dura, el guanyador fou Pau Cornellà i en segon lloc Redouan Benziane.

I els guanyadors dels relleus van ser: del 4x100 masculí, Pau Cornellà, Saladdin Jarari, Seba Diarra, Joan Serra, i del 4x100 femení, Duna Masó, Carla Casadevall, Marta Almansa i Anaïs Montero.

Diada del Medi Ambient

L'últim dia del 2n trimestre, el dia 7 d'abril, es va celebrar la diada del medi ambient i amb tots els alumnes que hi havia al centre (els alumnes de 4t d'ESO eren fora de viatge) es van portar a terme diversos tallers i sortides relacionats amb aquest tema.

Una de les activitats consistia a netejar la Riera i al llarg d'aquesta els alumnes van trobar una tortuga de rierol. Els alumnes també van netejar el pla on l'institut té instal·lats els pals per fer pràctiques amb els alumnes d'electricitat.

Activitats del centre

Velo bici Santa Coloma-Menorca

■ Un pare velo bici

Sóc el pare d'un dels alumnes que enguany ha tingut l'oportunitat de participar en el Velobici 2017. A l'última reunió de pares mantinguda amb en Jordi i l'Ignasi se'ns va proposar, a qui volgués, escriure quatre ratlles sobre l'experiència; allà va la meua proposta.

Com diu el recent nobel Dylan els temps canvien, espero que no li hagin donat per aquest axioma... de fet sempre ha estat així des de l'inici dels temps. La societat, i els éssers humans en tant que formem part d'ella, s'acomoda a les situacions canviantes que es van creant amb el decurs del temps. Ara ens toca, a la societat occidental, viure la immediatesa del moment, que ens envolta i ens engoleix inexorablement. A títol d'exemple, i ja que parlem dels nostres fills que es troben en la tendra infantesa, a la que surt qualsevol objecte o cosa novadora que els crida l'atenció, curiosament sol ser el mateix, la tenen amb un clic, i si no, generalment nosaltres com a bons pares que som, ens preocupem que la tinguin amb la mateixa celebritat del clic, recordeu que l'espera no està contemplada. Diria que gairebé no han tingut ni temps de desitjar-lo. I aquesta mateixa immediatesa en la que vivim tots plegats provoca que quan han passat quatre dies comptats, el que sigui quedi arraconat, a l'oblit del calaix dels mals endreços. No patiu, ben segur que aviat hi haurà un altre que el substituirà. Vés a saber quin altre objecte inversemblant serà el nou objecte de desig que alhora provocarà la mateixa ansietat de tenir-lo. Ara tinc entès que té bona acceptació un artefacte amb un eix per poder fer-lo girar i tres braços acabats amb uns rodaments. I què fa???, doncs gira; fins i tot algú diu que alleuja l'estrès... Molt em temo que quan llegiu aquest text, si és que el llegiu, ja serà al calaix dels mals endreços.

Quant trigarà a sortir-ne un altre...???, s'admeten apostes...!!!

Què fem els pares...???, com deia o diu algú..., avui no toca.

I això és aplicable a qualsevol acte de les nostres vides, ho vull tot i ho vull ara, el que comporta que tal vegada si no s'ha perdut, s'estigui perdent, vull ser optimista, la cultura de l'esforç.

El Velo bici, sense dubte que està per aquesta tasca, hi ha una motivació: arribar cada dia a la fi del recorregut, però no sense abans haver realitzat un esforç físic i mental en el temps; conèixer les nostres limitacions i pors per a poder superar els obstacles que hi han pel camí, i aconseguir a la fi una satisfacció personal íntima per haver assolit l'objectiu.

Heu gaudit de la natura en tota la seva immensitat, fomentat el companyerisme fruit de l'estreta relació i convivència que aquests dies heu man-

tingut, i per la superació col·lectiva dels contratemps que ben segur heu trobat. Heu tingut l'oportunitat d'adquirir coneixements de la realitat social, econòmica i fins i tot històrica dels llocs per on heu passat, penso que equiparable a la formació acadèmica que podeu rebre a l'Institut. Indubtablement heu experimentat tot un seguit d'emocions i relacions d'amistat entre vosaltres i amb les famílies d'acollida que romandran en el temps.

Algú dirà que aquests del Velo bici s'ho passen molt bé..., i perquè no, d'això es tracta, però al mateix temps tinc la certesa sense por d'equivocar-me que el Velo bici aporta tot un seguit d'experiències, coneixements, valors i emocions úniques que només pot provocar aquesta mena d'activitats.

Acabo ja, però no voldria deixar d'aprofitar aquestes línies per agrair, ben segur que la resta de pares també s'hi afegiran, la cura, dedicació, esforç i interès d'en Jordi i l'Ignasi, verdaderes ànimes del Velo bici, i que juntament amb el professorat que participa de l'IES Josep Maria Quadrado de Ciutadella, i aquest any amb la col·laboració d'en Salva, són capaços d'engrescar a aquest jovent en una experiència singular; i que imagino que en certa manera a vosaltres, professors, també us reporta un cert grau de satisfacció personal pel comportament i implicació de la canalla, així com el suport necessari de la resta de professorat de l'Institut per aconseguir que el Velo bici es faci realitat any rere any.

Salut i velo...!!!

Activitats del centre

PFI

■ Paco Casamayor i Josep Vergés

Els alumnes del PFI d'Auxiliar de Pintura de l'Institut de Santa Coloma de Farners van participar, una vegada més, en l'exposició de flors organitzada pel Centre Municipal d'Educació de Santa Coloma de Farners.

L'edició d'enguany, la qual va tenir lloc a la sala d'actes Lluís Caparrós entre els dies 6 i 12 de maig, portava el títol de "Mots i flors" i els alumnes van haver de desenvolupar una composició original a partir d'un text i d'una flor assignada de manera aleatòria; el nostre alumnat va haver de treballar sota la inspiració d'un fragment del conte *Una carta*, de Mercè Rodoreda, i de la flor del pensament.

Per tal de dur a terme aquest muntatge van fer servir materials, suports i tècniques de naturalesa diversa, com ara el *Photo Transfer*, la pintura sobre fusta o la utilització de flors naturals en jardineres verticals construïdes mitjançant palets.

En cas que no hàgiu pogut visitar l'exposició, a continuació tindreu la possibilitat de gaudir amb una petita mostra del treball realitzat. Hi podreu apreciar tant el procés com el resultat.

Activitats del centre

Carcassonne

■ Departament de Francès

El dimarts 9 de maig vam anar un dia de visita a Carcassonne amb tots els alumnes de francès de 1r batxillerat, de 4t d'eso i uns quants de 3r.

Tot i que el trajecte és dels més llargs que fem en bus en un sol dia, vam arribar bé i no massa tips d'anar asseguts cap a tres hores.

La cité de Carcassonne és la part medieval de la ciutat que es troba més enlairada i completament emmurallada, la part nova de la ciutat queda als peus.

Les muralles i tota la cité estan molt ben conservades i a l'interior hi ha la basílica de Saint Nazaire, el castell comtal i un parell de museus per visitar, a part d'una gran quantitat de botigues i restaurants.

Els alumnes havien de fer un reportatge sobre la cité a partir de la informació que havien buscat prèviament i havien d'enregistrar-ho tot a fi de confeccionar un vídeo com a treball final. La condició era que tots hi havien d'aparèixer; calia passar per tots els llocs més rellevants i també calia enregistrar francesos del país que els expliquessin la llegenda de Carcassonne, o la recepta del plat típic de la regió, le cassoulet, o donant-los indicacions per anar a algun lloc.

Tot i la feineda també van tenir temps de fer una crêpe o de menjar un gelat; sempre hi ha d'haver la part dolça de la sortida.

Activitats del centre

I feel Slovenia

Aquest article en forma de diari va sobre el viatge de final de curs de 4t d'ESO.

Dia 3 d'abril de 2017

Hola! Avui estem tots molt nerviosos. Per fi ha arribat el dia! Ens hem aixecat molt d'hora per ser a l'institut a les 5:45h i així poder arribar aviat a l'aeroport de Barcelona. El vol ha durat menys de dues hores i hem aterrat a la ciutat italiana de Treviso. Allà unes guies ens han vingut a rebre i hem agafat l'autobús fins a Eslovènia. A continuació, hem anat seguint la costa eslovena, de només 46 km, i ens hem parat a Piran, un petit poble costaner que ens ha fet pensar molt en Venècia. Allà hem passat la tarda passejant pels estrets carrerons de la vila. La plaça Tartini, la Casa Veneciana, la catedral de "San Jorge", el far i el port pesquer són alguns dels llocs que hem visitat. Des del turó de la catedral hi havia unes vistes del mar molt boniques. La temperatura a Piran no ha pogut ser millor i hem pogut anar amb màniga curta tota la tarda. Al vespre ens hem dirigit cap a la capital, Ljubljana, i ens hem allotjat al nostre hostel, l'hostal Celica, que abans havia sigut una presó. El sopar no ha agradat gaire però, tot i això, hem anat a dormir molt contents perquè allò només havia sigut el principi del nostre viatge.

FOTOS RELACIONADES AMB EL DIA D'AVUI:

Dia 4 d'abril de 2017

Avui al matí hem fet una ruta turística per Ljubljana, la capital de Eslovènia. Hem visitat els tres ponts, la plaça principal, el castell (des d'on hem pogut gaudir d'unes vistes magnífiques de la ciutat), el riu, el pont dels dracs i el barri antic, entre d'altres. A l'hora de dinar, hem anat a l'hostal i hem estat parlant i jugant a cartes fins que ens han deixat temps lliure. Ens ho hem passat molt bé perquè tota la tarda hem pogut anar passejant per la ciutat al nostre aire. Hem anat a berenar i hem fet moltes fotos. La primera impressió de Ljubljana ha estat que era una ciutat molt tranquil·la i responsable amb el medi ambient, ja que pel centre, tothom es mou amb bicicletes i els carrers estan molt nets. Al vespre, hem tornat a l'hostal, on hem sopat i descansat per demà poder estar en plena forma per anar a visitar la ciutat de Bled.

IMATGES RELACIONADES AMB EL DIA D'AVUI:

Dia 5 d'abril de 2017

Quin dia més esgotador! Ens hem aixecat d'hora per poder trobar-nos amb les guies a les 9. Tot seguit hem anat a veure la ciutat alpina de Bled. Allà hem visitat el castell de Bled, des d'on hem pogut veure unes vistes

espectaculars del llac de la ciutat. En el castell també hem anat al taller d'impremta, on ens han fet una representació de com es copiaven antigament els llibres. Més tard, hem baixat del castell per contemplar de més a prop el llac. Allà alguns hem tastat el postre típic de Bled, unes pastissets de crema i pasta de full. Més tard, hem dinat al Restaurant Zaka.

La tarda ha sigut plujosa i per aquest motiu no hem pogut admirar gaire el llac de Bohing, un altre llac glacial. Però sí que hem pogut pujar les 500 escales per poder contemplar la cascada de Savica, la cascada més maca de Eslovènia.

Finalment hem tornat a la capital.

Encara que els alps eslovens ens han deixat cansats a tots, també ens han ofert un dia increïble.

IMATGES RELACIONADES AMB EL DIA D'AVUI:

Dia 6 d'abril de 2017

Avui el dia ha sigut més tranquil. Al matí hem vist el mercat de Ljubljana. Un mercat on hi venen des de fruita, flors... fins a galetes típiques i formatges. Allà hem tingut una estona de temps lliure. Hem anat a dinar a l'hostal Celica. A la tarda ens hem dirigit al parc Tivoli, el parc més gran de la ciutat. Després, hem tingut lliure.

Fins demà!

FOTOS RELACIONADES AMB EL DIA D'AVUI:

Dia 7 d'abril de 2017

Quasi no ens podem creure que aquest ja sigui l'últim dia! Hem esmorzat d'hora, ens hem reunit amb les guies i hem anat a les coves de Škocjan. Unes coves espectaculars formades per una primera part tranquil·la (sense sorolls) i una segona part sorollosa, per on passa el riu Reka. També hem vist estalactites i estalagmites. Aquestes coves formen part del patrimoni de la humanitat de la UNESCO. Després de veure les coves, hem anat a dinar al restaurant Slovest Pristan Koper. Més tard hem anat a un poble de la costa veneciana anomenat Koper. Finalment hem tornat a l'aeroport de Treviso. Allà hem agafat l'avió de les 21:45 i hem volat fins a Barcelona. Un autobús ens ha portat fins a l'institut, on hem arribat tots ben dormits.

FOTOS RELACIONADES DEL DIA:

Activitats del centre

Comentaris i anècdotes del viatge

- *El menjar és millorable, sempre hi havia "sopa". :(*
- *Em va agradar molt l'experiència però el menjar no gaire, era molt diferent al d'aquí. L'hotel era força adequat a nosaltres. Ens ho vam passar molt bé!* - Laia Vilalta
- *Em va agradar força però el menjar no era molt bo i trobo que podríem haver tingut alguna altra opció sobre a on anar de viatge* - Meritxell Guerrero
- *Eee, si... buenoo, Sacayona*
- *El xikiparc lo millor. La comida un asco. Molt bonic.*
- *Faltava més temps per sortir a la nit.*
- *Va ser molt divertit que l'últim dia 7 d'abril vam pujar casi tots en uns cotxes amb pedals.* - Eimi i Judit
- *Hi havia molt d'art "callejero".*
- *La guia turística era simpàtica. Anècdota: vam anar fins al LIDL per comprar el sopar. El viatge molt bonic.* - Dani Sarri
- *Ha sigut un gran viatge, amb grans amics i plens de grans moments que crec que sempre recordarem.* - Sara Ruiz
- *Estava amb el meu amic quan un home en cadira de rodes va vindre a nosaltres i ens va dir que per recaudar diners, anava xocant la mà per 50 cèntims, per 1€ et donava una abraçada, i per 2€ un petó francès. Em va començar a acosar i jo el vaig engegar a la merda. Més tard ens el vam tornar a trobar i ens va explicar la història de com va perdre les cames.* - Mina Guerrero
- *Vam anar al Lidl, que estava a l'altra punta de la ciutat i a 1 hora de camí. Va ser molt gratificant.* - Pol Martínez
- *Hi havia poques papereres, però tot i així els carrers estaven molt nets.*
- *Unes vistes estupendes, una gran experiència.* - Judit Díaz
- *Tot i que en un principi desconíem aquest país, ens ha sorprès gratament la polidesa i l'art de carrer que hi havia per tot arreu.* - Laia Noguera i Paula Sala
- *Va estar bé!! Hotel merda!!* - Quim F.H.
- *Molava la part de darrera l'hotel i Bled era preciós.* - Ruth
- *Comida merda*
- *Va estar molt bé. To muu caro.* - Sergi
- *M'ho vaig passar molt bé.* - Patri
- *No em va agradar la sopa. Em va agradar molt el parc que hi havia darrere, que a les nits ens deixaven sortir un rato.* - Cristina Jiménez
- *Ha estat un viatge molt esperat però ara ja s'ha convertit en un bonic record. Va ser una molt bona experiència.* - Cristina Juanhuix
- *Una experiència increïble. Vaig gaudir molt visitant el país. Em va fer molta gràcia que tot visitant el centre de Ljubljana, vaig veure un davantal en una merceria que posava: Keep calm, Marina is cooking.* - Marina Correa

Fotos grupals:

